

Herois i heroïnes en temps de crisi

SERVEIS ESSENCIALS
MEDALLA DEL
MONTGRÍ
2020

GRÀCIES!

Actualitat:

El temporal Gloria impacta amb força a Torroella de Montgrí

Entrevista:

Josep Pascual i Massaguer, "el notari del clima"

La sortida:

De les muntanyes d'Ullà a Santa Caterina

Parc Natural:

El Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter compleix 10 anys

CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Torroella de Montgrí
Adreça: plaça de la Vila, 1
17257 Torroella de Montgrí

Disseny gràfic i maquetació:
daFont comunicació creativa

Impressió: Impremta Pagès
Dipòsit legal: GI-228-93
Tirada: 2.000 exemplars

Coordinació: Jordi Gamero.

Homenatge als sanitaris i als cossos de seguretat el 12 d'abril, en ple confinament.

Els articles: Tots són responsabilitat de les persones que els signen. No representen necessàriament els punts de vista municipals o dels responsables d'edició de la revista.

La informació municipal és extreta de les actes municipals o facilitada pels responsables dels serveis.

Fotografia de portada: Fidel Torrent

SUMARI

- 03 EDITORIAL**
L'any de la pandèmia i la inundació
- 04 ACTUALITAT**
El temporal Gloria impacta amb força a Torroella de Montgrí
- 06 L'ENTREVISTA**
Josep Pascual i Massaguer, "el notari del clima"
- 08 LA SORTIDA**
De les muntanyes d'Ullà a Santa Caterina
- 10 ACTUALITAT**
L'Estat escull Torroella i l'Estartit per implementar un pla de millora urbana i natural per valor de 3,6 milions d'euros

12

DOSSIER CENTRAL

Herois i heroïnes en temps de crisi

- 28 ACTUALITAT**
Tot un any per celebrar el 40è Festival de Torroella de Montgrí: l'espai i el temps d'una celebració
- 30 PARC NATURAL**
El Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter compleix 10 anys
- 32 ESCRIUEN ELS GRUPS MUNICIPALS**
- 35 ACTUALITAT**
Restaurem el gegant i la geganta del segle XVIII

El retrat de la memòria

▼ Inundació a Torroella. Any: 1940. Fotografia dipositada al Centre de Documentació del Museu de la Mediterrània.

▲ Inundacions. Desbordament del Ter. Any: 1969. Drets: Jaume Bosch. Fotografia dipositada al Centre de Documentació del Museu de la Mediterrània.

L'any de la pandèmia i la inundació

No oblidarem mai el 2020 que estem a punt de tancar. El canvi de dècada va generar certa il·lusió, però l'any ha transcorregut per uns camins totalment inesperats. La pandèmia de la COVID-19, n'ha estat, òbviament, la gran protagonista. Però no podem oblidar que al nostre municipi ja vam començar l'any amb mal peu. El gener vam patir greument els efectes del temporal Gloria, un dels més virulents de les darreres quatre dècades. A casa nostra va deixar rere seu una llarga i abundant llista de desperfectes i un impacte emocional molt fort. Serà difícil oblidar les imatges de les carreteres tallades i la inundació de la planta potabilitzadora i bona part de la part baixa de Torroella.

Poc després del Gloria, el 14 de març es declarava l'estat d'alarma i el confinament domiciliari, una situació que s'allargaria fins al maig, quan vam iniciar la desescalada. Poc ens va durar la tranquil·litat perquè just passada la temporada turística, les dades de contagi es van disparar i van arribar noves restriccions.

Tot i que la incidència de la malaltia a Torroella i a l'Estartit ha estat moderada, els seus efectes socials i econòmics han estat gravíssims. Per tot plegat, des de l'Ajuntament la màxima prioritat aquest any ha estat la de fer costat als més vulnerables, donar suport a la reactivació econòmica i facilitar el compliment de les mesures sanitàries.

En conjunt, la resposta col·lectiva que hem donat com a municipi ha estat exemplar, sobretot per l'onada de

solidaritat que s'ha generat. Aquesta realitat és la que es va voler posar en relleu durant la Festa Major de Sant Genís amb la concessió de la Medalla del Montgrí 2020 a tots els col·lectius i al personal dels serveis essencials que van continuar desenvolupant la seva tasca durant el confinament. El dossier d'aquest número de la revista ens apropa a aquells dies, que reviuem a través d'alguns dels seus principals protagonistes.

Sortosament, al marge de la COVID-19, la vida municipal s'ha continuat desplegant i no tot han estat males notícies. El batec cultural, tan aviat com va ser possible, es va tornar a reactivar. Van reobrir els museus, les fundacions, l'Espai Ter, hem pogut celebrar, amb mesures de seguretat, Sant Genís i Santa Anna i el 40è aniversari del Festival de Música de Torroella. D'altra banda, s'ha pogut salvar, mitjanament bé, una temporada que molts donaven totalment per perduda. Això ha estat possible gràcies al potencial que tenim com a destinació i a la diversitat del nostre teixit productiu.

Tancarem l'any amb una molt bona notícia, ja que l'Estat ha escollit Torroella i l'Estartit per implementar un pla de sostenibilitat turística per valor de 3,6 milions d'euros. S'estructurarà en 16 actuacions, distribuïdes en 6 línies estratègiques, que s'executaran en 3 anys. Tenim al davant una nova gran oportunitat per continuar millorant la qualitat, la sostenibilitat i la cultura.

Perquè *El Montgrí* sigui una revista viva i dinàmica, feta pel i per al poble, us necessitem a vosaltres. Per això posem al vostre abast aquesta bústia electrònica perquè ens poseu al dia de tot allò que es cou al municipi.

La revista és vostra.
Impliqueu-vos-hi!

revistamontgri@torroella-estartit.cat

Mots torroellencs i curiositats dialectals

Aquesta secció pretén recollir alguns mots propis dels torroellencs amb la voluntat de salvaguardar-los. Des d'aquí, us instem a participar-hi amb aportacions al correu de la revista. Moltes gràcies!

Escriu: Pàngel Martín

Tenint en compte que aquest any que ara tancarem ha estat d'inundacions i aigua, hem cercat alguns mots propis que hi poguessin guardar relació.

TEMPIRAR: Fer tempir, ploure de manera profitosa (Empordà). «Ara ens caldria que tempirés». «Ha tempirat molt».

XÚRRRIA: Mar molt moguda, encara que sense fer onades altes (Empordà, Costa de Llevant).

BORINAR o BOLINAR: Foradar una cosa, obrir-hi conductes interiors; cast. minar, socavar. «Els conills borinen la terra per fer el cau». «Els taups borinen els marges». «Són treballadors de mena | fent esplets d'ací i d'allà | burinen tot l'any la terra | sens giquir-la mai parar» (poesia catalana).

ESCUMAR: Vessar un aljub llançant per dalt l'escuma o brutoreta que s'hi produeix quan plou molt.

REIXORT: Naixement d'aigua. Font que brolla accidentalment quan la terra està molt saturada de les pluges.

El temporal Gloria impacta amb força a Torroella de Montgrí

▲ El desbordament del rec del Molí va ocasionar la inundació de les hortes del Tamariuà, la potabilitzadora i una part de la plana agrícola. Foto: Fran Arnaú.

Escriu: Revista El Montgrí

Entre els dies 19 i 23 de gener vam patir un dels temporals de vent i pluja més severos de les darreres dècades. Conegut com el Gloria, passarà a la història com un dels més devastadors i de major abast territorial. Al nostre municipi, els desperfectes que va ocasionar en infraestructures públiques i privades van ser gravíssims, principalment a Torroella. A l'Estartit l'afectació va ser molt menor.

El Baix Ter, en el seu conjunt, va ser un dels indrets de Catalunya més damnificats pel temporal Gloria, considerat el més fort a l'Estat espanyol i el sud de França des de 1982. El Ter i el Daró van desbordar en diversos punts i molts nuclis van quedar completament aïllats, durant dies, per la inundació de les carreteres.

A Torroella de Montgrí el moment més crític es va produir la nit i matinada del 23 al 24 de gener, quan es va desbordar el rec del Molí, la qual cosa va provocar la inundació d'una àmplia extensió de la part baixa de la vila, al voltant de les hortes del Tamariuà i la plana agrícola. La làmina d'aigua va cobrir el pàrquing del riu Ter, va arribar fins al baixos del CAP i va inundar completament la planta potabilitzadora, que va quedar inoperativa. Aquesta situació va obligar a activar el pla d'emergència local i a confinar i evacuar la població que vivia en zones inundables.

El nivell de l'aigua no va baixar fins divendres a primera hora de la tarda quan es va trencar la mota entre la resclosa i el pas de Gualta, just on conflueix el rec del Molí. Aquest esvoranc va fer que l'aigua tornés cap al riu, situat uns metres més baix.

L'afectació a l'Estartit va ser molt menor, bàsicament, perquè en aquesta ocasió, a diferència d'altres temporals, els problemes principals van estar provocats pel desembassament preventiu dels pantans, que no podien retenir la forta pluja caiguda a les capçaleres.

Al Baix Ter la pluja i el temporal de vent no van ser excepcionals. Al contrari, l'aigua va caure ben repartida al llarg de moltes hores. A les capçaleres, però, la situació va ser completament diferent. Es van registrar valors històrics de 500 mm/24 h. Pel que fa als registres d'aigua circulant pel Ter, també van ser històrics: 2.000 m³/s al pont de Torroella.

Balanç de danys

La combinació de circumstàncies (fort vent, pluja i creixement sobtat del riu Ter), va ocasionar desperfectes de molt diversa tipologia: infraestructures, camins, aparcaments, equipaments, serveis, brutícia acumulada a la platja, interrupció del servei d'aigua potable, entre d'altres. L'Ajuntament va valorar els danys ens uns 4,3 milions d'euros. L'afectació més important, econòmicament, va ser la inundació de la planta potabilitzadora, el trencament de la mota del riu en diversos punts, el trencament de la canonada de subministrament d'aigua potable i l'acumulació de residus a les platges.

La inundació de la potabilitzadora va fer que durant pràcticament dues setmanes no es pogués restablir el servei d'aigua potable, tot i que la majoria de les llars van poder tenir aigua apta per dutxar-se i rentar l'endemà mateix de l'incident, gràcies a l'esforç de l'empresa concessionària i dels serveis tècnics municipals. Durant uns mesos, encara caldrà anar fent millores a la planta per deixar-la plenament operativa. L'Ajuntament ha aconseguit que entre la subvenció de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) (621.232,44 euros) i la compensació de la companyia asseguradora (300.000 euros), es pugui sufragar totalment la reparació d'aquest equipament municipal.

Pel que fa a la mota, l'ACA va iniciar els treballs de reparació a finals de febrer i els va acabar el maig. Hi va invertir prop de 540.000 euros que van servir per restituir totes les infraestructures afectades. Pel que fa al desguàs del rec del Molí, el nou no té res a veure amb el desguàs que hi havia abans de l'esvoranc. L'actuació que s'hi ha fet ha permès augmentar fins a 2,5 vegades la seva capacitat d'evacuació. També s'ha reparat la comporta. Tot plegat minimitzarà el risc d'inundació d'Ullà i del nucli urbà de Torroella.

Temporal Sant Jordi

Quan encara no ens havíem acabat de recuperar de l'impacte del Gloria, un altre episodi d'alta intensitat, el Sant Jordi, que es va produir el 22 d'abril, ens va fer reviure els pitjors moments. En aquesta ocasió també es van concentrar fortes pluges a les capçaleres que van obligar a desembassar els pantans.

El sobtat increment del cabal del Ter va afectar un dels punts de la mota, situa al pas Pilla, que s'estava reparant i encara era dèbil. Això va obligar a activar, a mig matí, un dispositiu d'emergència per reforçar-lo i evitar-ne el trencament, la qual cosa hauria ocasionat la inundació d'una bona part de la plana. Els operaris van treballar en un context realment advers. La majoria de carreteres del voltant estaven tallades i l'accés al pas Pilla no era gens fàcil. No obstant això, s'hi van poder abocar més de 2.000 tones de material que van estabilitzar la mota i tot va quedar en un ensurt.

▲ Construcció efimera feta amb troncs i canyes aportats pel temporal. Foto: Carme Sanchiz.

Acumulacions de residus a les platges

El desembassament sobtat dels pantans va fer que el riu Ter arrossegues tones de residus orgànics (canyes, branques i arbres sencers) i inorgànics (plàstics i vidre, principalment), que van anar a parar al mar. Posteriorment, els corrents i l'onatge van retornar-ne bona part cap a la platja, especialment en zones properes a la gola de Ter (platja Gran, Ter Vell, Griells, la Pletera, la Gola, Mas Pinell). La platja, en molts trams, va desaparèixer completament sota un gruixut mantell de tones de residus. Tot i que l'Ajuntament va activar un dispositiu especial per retirar-los, la ciutadania també va respondre organitzant una neteja popular que en un primer moment va permetre retirar una gran quantitat de residus inorgànics.

Malgrat l'intens operatiu de neteja municipal, la gran quantitat de material acumulat i les contínues aportacions que va anar fent el mar durant molts mesos, va fer que a les platges naturals restessin durant l'estiu amb més troncs i fustes del que és habitual. Això va generar, de manera espontània, una de les imatges d'aquest estiu, que han estat la gran quantitat de construccions efímeres fetes amb aquests materials. Aquestes "casetes i cabanes" han donat molta projecció a la nostra destinació en mitjans de comunicació i xarxes socials, i han fet que moltes persones s'acostessin a les nostres platges.

▼ Treballs d'emergència per consolidar la mota al pas Pilla. Foto: Ajuntament.

Josep Pascual i Massaguer, “el notari del clima”

L'observador meteorològic estartidenc Josep Pascual és una de les fonts més autoritzades, prestigioses i mediàtiques del país per entendre com ha evolucionat el clima de casa nostra en les darreres cinc dècades. El seu persistent i compromès treball l'ha permès construir, des del 1973, la més llarga de totes les sèries oceanoogràfiques del Mediterrani. La transcendència del seu treball ha estat reconeguda aquest any en un article publicat en el blog de la divisió climàtica de la NASA. Es tracta d'un nou reconeixement que s'afegeix a una llarga llista de distincions acadèmiques i institucionals. El seu treball, discret i rigorós, ha permès constatar que aquest any de pandèmia, el clima també n'ha volgut ser protagonista, amb uns episodis i registres realment extraordinaris. El gener vam patir el devastador temporal Gloria i aquest estiu hem assolit la temperatura del mar o de l'aire més alta del darrer mig segle. En aquest període, el nivell del mar ha pujat mig pam. Són efectes tangibles d'un canvi climàtic accelerat del qual Josep Pascual n'és el més clar fedatari públic.

Climatològicament ha estat l'any més mogut o convuls des que pren registres?

Hem tingut alguns rècords mensuals: a l'Estartit, el mes d'abril va ser el més plujós del darrer mig segle. Els mesos de maig, juny i agost van ser els d'un nivell del mar (amb referència als corresponents mesos) més alt d'ençà que tenim registres des de l'any 1990. I la temperatura del mar dels mesos d'abril i maig van ser els d'una temperatura mitjana a la superfície més alta des de l'any 1974.

Anem cap a un clima més extrem?

Sens dubte, el canvi climàtic ja és un fet. Amb l'augment de la proporció de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera, la temperatura mitjana de la Terra està augmen-

tant. Amb una atmosfera amb temperatura més alta, la capacitat de retenció de vapor d'aigua és més gran i, per aquesta raó, quan plou ho pot fer amb més intensitat, amb vents més forts i fenòmens més violents.

El gener vam patir amb severitat els efectes del temporal Gloria. Per què es va originar?

El Gloria va ser un típic temporal de llevant, però molt potent. Es va originar quan es va despenjar una depressió en alçada de molt al nord i, en topar aquest aire fred amb les aigües molt temperades del sud de la Mediterrània Occidental, es va formar una depressió, que entre ella i l'anticicló del nord de França van impulsar aquells forts vents de llevant, amb fort onatge i intenses pluges.

Si no hagués trencat la llera del Ter, quina afectació hauria tingut al nostre municipi?

De fet, el problema més greu per a nosaltres va ser que es trenquessin les motes del Ter, vessant l'aigua d'aquest riu pels dos costats de la seva llera. Si no, l'afectació hagués sigut força menor. Pel que fa a les destrosses pel temporal marítim, al nostre municipi va ser pitjor el temporal de Sant Esteve de 2008.

L'abril vam patir un altre fort temporal, el Sant Jordi? Quines similituds i diferències va tenir amb el Gloria?

Després del "Glòria", de tant en tant va caure alguna pluja, però, sobre tot, hem tingut uns mesos d'hivern amb poques tramuntanes, que han eixugat poc. El 13

d'abril va ploure, sobre mullat, més de 50 mm, i entre els dies 19 i la matinada de Sant Jordi, uns 150 més, ja amb els terrenys ben empapats; això és el que va fer mal. Pel que far al temporal de mar d'aquells dies també n'hi va haver, però força inferior que el del gener.

Quins han estat els temporals més adversos que hem patit?

Per ordre cronològic temin anotats com a força violents el del 18 de maig de 1977, amb temporal al mar i pluges abundants. Els del 1 de març de 1986, i del 28 d'octubre 1997, bàsicament amb grans onades al mar. Entremig els de l'octubre de 1994, bàsicament amb pluges torrencials que van causar importants esclavissades i destrosses a l'Estartit. Més recentment, temporals de mar importats el 15 de novembre de 2001, el 16 d'octubre de 2003 i el 21 de febrer de 2004; excepte aquest darrer, els altres dos també amb pluges generoses. I ja més cap aquí, dos dels més greus: el de Sant Esteve de 2008 i el Glòria d'aquest any 2020 que ja hem comentat.

Les depressions DANA o "gotes fredes" seran cada cop més freqüents?

Possiblement no seran més freqüents, però si que podran ser més intenses i de conseqüències més greus.

Quins efectes està tenint l'augment de la temperatura de l'aigua del mar?

Un dels efectes és que, amb més temperatura hi ha més evaporació i, en situacions com les que hem comentat abans, poden deixar més pluja i tenen més energia i poden provocar més destrosses. Un altre dels efectes és que, amb l'augment de temperatura, l'aigua del mar, igual que la majoria de líquids, es dilata més contribuint a la pujada del nivell del mar.

L'augment del nivell del mar es pot revertir?

És molt difícil. Va lligat a aquest augment de temperatura, tant de

l'aigua del mar, com la de l'aire provocant una disminució i desglaç i retrocés de les geleres que hi ha en zones fredes de la Terra.

Quina incidència podrà tenir al nostre municipi?

Hem de tenir en compte que una part important del nostre municipi llinda amb el mar i una àrea important està en zones baixes, amb més risc d'inundació.

Veurem desaparèixer alguna de les nostres platges?

De fet, estem estudiant això; tenim constància que, des de l'any 1993, la platja entre la costa de Begur i l'espigó de garbí de l'espigó de l'Estartit, està reculant, de mitjana, uns 60 cm. per any.

Entén que encara hi hagi persones i polítics que neguin el canvi climàtic?

Evidentment, tothom diu la seva en funció dels seus interessos. I el que escolta, "pesca" del que es diu el que li convé més. Però, si totes aquestes persones que ho neguen, haguessin fet el que fem els observadors, que és veure què està passant amb totes aquestes variables, de ben segur que tindrien clar que és un problema seriós.

Com ens hi podem adaptar?

Evidentment, com dius, ens hi haurem d'adaptar. Moltes coses hauran de canviar. D'entrada, respectar els rius i rieres i no construir a les seves lleres. També deixar marge a l'hora de construir prop de la costa. A nivell mundial hi haurà molts problemes en moltes costes, especialment en moltes illes habitades i de cota no massa elevada.

La recuperació de la Pletera ha tingut efectes positius?

Crec que ha sigut un encert no construir en aquella zona; hagués sigut una barrera per l'escorrentia en episodis de fortes pluges i, a llarg termini hagués tingut una afectació pel mar tal com comença a passar a la urbanització dels Griells.

Han canviat molt les dinàmiques marines?

No crec que hagi canviat molt, seguim tenint temporals de mar, tramuntanades quan toca, els corrents al mar segueixen bellugant l'aigua cap aquí cap allà... però també és cert que, de mitjana, segons dades des de 1990, el nivell del mar està pujant entre 3 i 4 mm a l'any i, sense canviar massa les dinàmiques, l'afectació també serà més gran.

La Generalitat s'ha compromès a respectar el cabal ecològic del Ter i a transvasar menys aigua cap a Barcelona. És massa tard per millorar l'aportació de sediments a les platges?

Els pantans tenen molts beneficis, com ara poder disposar d'aigua de boca i pel rec d'una manera força regular. També, en cas de pluges molt fortes, laminen l'aigua i fan que les inundacions causades siguin menors. Però, aquesta aigua més "dominada" fa que l'aportació de sediments sigui més escassa. De fet, l'aportació més important no té lloc amb el cabal mínim o ecològic, si no amb les grans avingudes.

Aquest 2020 la seva tasca ha estat referenciada per la NASA? Què representa per vostè?

Això, tot li ve d'un article que van fer uns investigadors de l'Institut de Ciències del Mar de Barcelona, encapçalats pel Dr. Jordi Salat, juntament amb col·laboradors seus, comparant dades observades a l'Estartit, amb dades mesurades des dels satèl·lits. El resultat va ser força coincident, tant pel que fa a la temperatura de l'aigua del mar com pel nivell del mar. Aquest article es va publicar en una revista científica americana i no va passar desapercebut per persones de la NASA, els quals van publicar una entrevista feta a un dels autors de l'article amb aquest tema, consultable al blog de la NASA, a la secció del clima.

De les muntanyes d'Ullà a Santa Caterina

Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter

Aquesta ruta, de caràcter circular, ens porta a carenar tota la muntanya d'Ullà, fent una parada especial al Cau del Duc d'Ullà, seguint pel coll de la Creu fins a baixar a l'ermita de Santa Caterina.

▲ Carenant des de la pedrera d'Ullà a la creu del Puig Rodó, contemplarem a mà esquerra, la Mala Terra i el puig de les Cogullades, i a la dreta, la plana del Baix Ter.

Text i fotografies: **Sílvia Yxart**

El punt de partida és l'encreuament que es troba en el camí que puja fins a l'ermita de Santa Caterina, just on hi trobem un panell informatiu amb el plànol del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter. Hi ha suficient espai per a deixar-hi el cotxe, tot i que també el podem aparcar, prèviament, a la pineda que es troba al camí vell d'Ullà i començar la ruta des d'allà.

Des del panell començarem a ascendir a la dreta per una pista que ens situarà ben aviat per sobre de la pedrera d'Ullà, i on gaudirem ja de les primeres vistes de la plana. Tot resseguint el camí pel costat d'una tanca, que evita que no caiguem a la pedrera, seguirem amunt. Hi ha un desnivell considerable i abundant pedra petita que poden dificultar una mica l'ascens i confondre el camí intermitentment. És important no seguir massa a la dreta i anar guanyant alçada dirigint-nos cap al cim que queda a sobre nostre. El rastre d'una sèrie de fites de pedra que anirem trobant escampades per tota la pujada ens pot servir d'orientació, tot i que també hi ha un moment que es perden. Però mantenint el cim a la vista, només caldrà carenar, baixar un coll, i llavors tornar a pujar fins a trobar el Puig Rodó d'Ullà, situat a 308 metres marcat amb un punt geodèsic.

Des de la corona, si el dia ens ho permet, gaudirem d'unes vistes de 360° espectaculars. Com deia en Josep Pla, el Montgrí és el botó de la roda de carro que és l'Empordà i això vol dir que, des del massís, podrem gaudir de vistes a les planes de l'Alt i el Baix Empordà. Pel sud hi observarem les Gavarres i el

▲ El cau del Duc d'Ullà i la creu ens situaran a la meitat de la ruta.

▲ L'ermita de Santa Caterina, en aquests moments, resta tancada als visitants.

▼ Forn de calç de pedra seca del segle XVII o XVIII.

Montserrat, per l'est, la muntanya de Begur, les Illes Medes i la Roca Maura, al nord, l'Escala, la Badia de Roses... I si seguim girant mirarem bocabadats el massís del Canigó i tot el cordal del Pirineu fins al Puigmal.

Un cop reposats i immersos en la pau que transmet aquella carena, seguirem pel camí que baixa cap al coll de la creu. Abans d'arribar-hi, ens desviarem pel corriol que trenca cap a la dreta cap al cau del duc d'Ullà, ja pel vessant sud de la muntanya. Aquest tros també és un pèl difícil. Tot i que en general es veu bé per on passa, hi ha algun indret on ens podem perdre un xic, convé doncs seguir el petit rastre que trobem a la base dels singles i, anar-hi amb compte, ja que hi ha algun moment compromès. Es tracta de caminar sense perdre alçada i en qüestió d'uns 10 o 15 minuts visualitzarem el forat rodó del cau.

Després d'haver-nos submergit per uns moments a la prehistòria, desfilarem enrere pel mateix camí. Un cop al coll de la creu, si no volem seguir pel GR92 fins al Castell, descendirem fins a la vall de Santa Caterina. Aquest tram, molt més plaçid, ja no genera cap dubte, perquè l'ermita es manté present tota l'estona.

A causa de la pandèmia, Santa Caterina es troba tancada, però si no, l'ideal és fer-hi parada, car es tracta d'un lloc força acollidor per visitar i parar a menjar. Rodejada de xiprers, inspiradora de la

novel·la *Solitud* de Víctor Català, va ser fundada el 1392 per tres frares vinguts de Montserrat.

Quan tinguem ganes de reprendre el camí de tornada, només haurem d'agafar la pista forestal que baixa suaument fins al camí vell d'Ullà, encaixonada a banda i banda per les muntanyes del Montgrí. A l'esquerra hi observarem la majestuositat de la carena que acabem de cavalcar, i a la dreta, feixes de pedra seca que ens parlen de l'antiga presència de la viticultura en aquell indret. També hi trobem un forn de calç, construït entre els segles XVII i XVIII, que ens explica com s'aprofitava fins al segle XIX la pedra calcària del massís.

En baixar, algunes barraques de pastor realitzades amb la mateixa tècnica, alguna recentment restaurada. I just abans d'arribar al paratge on hem deixat el cotxe, les siluetes de les cadires de ferro alçades al vent, obra del Col·lectiu Buit, ens recordaran el que és sentir i contemplar el Montgrí, aquest patrimoni natural tan nostre.

FITXA TÈCNICA

Temàtica: Medi paisatgístic

Activitat: Ruta circular a peu

Dificultat: Mitjana

Longitud: 9,40 km

Durada: 4 h

Desnivell acumulat: 308 m

Alçada mínima i màxima: 79 m - 308 m

CONSELLS

Traçat

La primera part, a l'alçada de la pedrera d'Ullà, és força pedregosa i, en algun moment es perd el camí. Quelcom que també passa en dirigir-nos al cau del Duc d'Ullà, on el camí pot desaparèixer per acumulació de vegetació.

Les pujades són assequibles.

La tornada és un sender ampli i bastant pla.

Precaucions

Cal dur aigua. No hi ha fonts.

Recomanem dur alguna cosa de menjar.

Cal vigilar els turmells per l'abundància de pedres. Eviteu dies de fort vent o de molta calor.

Podeu trobar-vos cabres salvatges. No us hi acosteueu, tot i que per inèrcia, fugiran només de veure-us.

Indumentària

Protecció solar: crema, gorra, ulleres.

Roba de protecció si fa vent.

Preferible dur pantalons llargs, per evitar esgarrinxades. Calçat còmode i resistent, apropiat per a senderisme.

▲ Descendent per la pista de l'ermita, visualitzem la muntanya que hem carenat.

▼ Obra del Col·lectiu Buit que destaca la pau de contemplar el Montgrí

L'Estat escull Torroella i l'Estartit per implementar un pla de millora urbana i natural per valor de 3,6 milions d'euros

▲ A can Castells s'hi adequarà la nova Oficina de Turisme i la seu de l'Àrea de Promoció Econòmica.

Escriu: Revista *El Montgrí*

El govern espanyol va fer públic el 30 de setembre els 25 projectes seleccionats en el marc del programa «Planes de Sostenibilitat Turística», entre els quals hi havia el presentat pel nostre Ajuntament, sota el títol genèric «Compromesos amb la qualitat, la sostenibilitat i la cultura». Amb un total de 3,6 milions d'euros, finançats a parts iguals per l'Estat, la Generalitat i l'Ajuntament, serà el més ben dotat de la convocatòria, a la qual hi van optar 154 destinacions.

Es tracta d'una iniciativa municipal de gestió molt ambiciosa i transversal que permetrà donar un gran impuls a la millora de la destinació a partir de l'aposta per la sostenibilitat, el territori i la cultura. S'estructura en 16 actuacions, distribuïdes en 6 línies estratègiques, que s'executaran entre el 2021 i el 2024.

Línia estratègica 1

Millora de l'oferta

Objectiu: *Millorar l'entorn on es concentra l'activitat turística i facilitar l'accessibilitat a espais públics, platges i zones comercials.*

1. Qualitat de les platges i zones de bany.

- Creació de nous equipaments.
- Estudi i implantació d'un programa de gestió.
- Millora de l'accessibilitat al mar entre l'espigó de Llevant i el passeig del Molinet.

Pressupost: 449.602 €

2. Millora del paisatge urbà.

- Millora urbana a l'Estartit, els Griells, el mas Pinell i Cala Montgó, com a complement a la renovació de diversos trams de passeig marítim previstos per Costes de l'Estat i Ports de la Generalitat.
- Execució del parc de la Pineda com a espai de lleure.
- Estudi de qualitat urbana de la zona comercial de l'Estartit.

Pressupost: 1.300.000 €

3. Programa d'accessibilitat.

- Reforç del programa Destinació Accessible.
- Servei de consultoria per donar suport als allotjaments i empreses.

Pressupost: 42.350 €

Línia estratègica 2

Aposta per la sostenibilitat

Objectiu: *Consolidar el compromís per una destinació més sostenible i de més qualitat.*

4. Programa de mobilitat sostenible.

- Creació d'aparcaments dissuasius a l'entrada de l'Estartit i al Ter Vell.
- Millora de la xarxa d'itineraris del Parc Natural.
- Potenciació de l'ús i millora dels carrils bici entre les zones comercials, urbanitzacions i càmpings de Torroella i l'Estartit.
- Instal·lació de nous punts de càrrega de bicis i cotxes elèctrics.

Pressupost: 655.000 €

5. Foment del reciclatge.

- Contractació d'un programa de sensibilització i educació ambiental sobre el reciclatge i la reducció de residus.
- Contractació d'agents cívics durant la temporada per fer complir les ordenances.

Pressupost: 50.000 €

6. Manteniment dels segells i marques lligades a la sostenibilitat i la qualitat dels serveis, i foment de la integració d'empreses a la Carta Europea del Turisme Sostenible.

Pressupost: 20.000 €

Línia estratègica 3

Valoració del territori i dels principals atractius

Objectiu: *Continuar amb l'aposta per la posada en valor del territori i dels principals atractius naturals i culturals com a principals elements d'identitat de la destinació.*

7. Projecte de valorització i interpretació del nucli històric i comercial de Torroella de Montgrí.

- Pla de senyalització turística i cultural del nucli antic.
- Pla de senyalització turística i cultural de les cases senyoriales.
- Aplicació de les noves tecnologies en la interpretació del patrimoni cultural de Torroella.

Pressupost: 90.048 €

8. Projecte d'interpretació dels paisatges marins i la tradició marinera de l'Estartit.

Pressupost: 30.000 €

9. Programa de gestió i promoció de l'Espai Illes Medes.

- Contractació d'una empresa especialitzada per complementar els estudis inicials de viabilitat econòmica i financera, identificació de públics i elaboració del projecte executiu i de gestió de l'Espai Illes Medes.

Pressupost: 30.000 €

Línia estratègica 4

Reforç de l'acollida al visitant

Objectiu: *Adaptar els serveis d'acollida al visitant a les noves tendències de consum i d'accés a la informació, i avançar en el concepte Smart Destination.*

10. Oficina de Turisme a Torroella de Montgrí.

- Rehabilitació i transformació de l'edifici de can Castells per poder-hi instal·lar:
 - Oficina de Turisme i àrea d'exposició i degustació de productes de proximitat.
 - Sala interactiva oberta al públic amb els darrers avenços tecnològics.
 - Despatxos de l'Àrea de Promoció Econòmica.

Pressupost: 610.000 €

11. Oficina de Turisme a l'Estartit.

- Adequació d'un espai tecnològicament avançat per destinar als visitants que poden teletreballar.

Pressupost: 7.000 €

12. Programa Smart Destination.

- Contractació de l'assistència tècnica per iniciar el procés d'adaptació a una destinació intel·ligent o *Smart Destination*.

Pressupost: 40.000 €

Línia estratègica 5

Creació de producte, promoció i suport a la comercialització

Objectiu: *Reforçar la promoció de la destinació per donar major visibilitat a una gamma àmplia de productes orientats a mercats cada cop més segmentats.*

13. Integració en marques turístiques de referència.

- Candidatures a Viles Marineres (l'Estartit) i Ciutats i Viles amb Encant (Torroella).
- Presentar productes de les empreses adherides a la CETS en el Club de Ecoturisme de España.
- Sol·licitar l'adhesió a d'altres marques que promou el Patronat de Turisme Costa Brava Pirineu de Girona.

Pressupost: 6.000 €

14. Desenvolupament del pla de promoció turística del Parc Natural.

- Dossier professional i microsite amb les empreses acreditades amb la CETS.
- Organització de jornades de suport a la creació de productes turístics.
- Pla de promoció de productes agroalimentaris i d'artesanía.
- Presentació de l'oferta d'ecoturisme a fires i operadors especialitzats.

Pressupost: 50.000 €

15. Reforç de la promoció en línia.

- Redactar i implementar un pla de comunicació en línia per als propers 3 anys que ajudi a consolidar l'especialització de la destinació.

Pressupost: 120.000 €

Línia estratègica 6

Gestió del programa i accions de foment de participació empresarial i ciutadana i de comunicació

Objectiu: *Fomentar la cooperació públic-privada i de la ciutadania en la gestió turística de la destinació.*

16. Programa i accions de foment de participació empresarial i ciutadana.

- Contractació d'una assistència externa especialitzada en gestió pública del turisme que presti suport al desenvolupament del projecte.
- Implantació d'un procés participatiu.
- Contractació d'una estratègia de comunicació interna (població i empreses) i externa (mitjans de comunicació i stakeholders).

Pressupost: 100.000 €

▼ Recreació virtual de com quedarà el parc de la Pineda de l'Estartit

▼ Cosidores font mascarates, al principi de la pandèmia. Font: Diversos

MOLTES
GRÀCIES!

Herois i heroïnes en temps de crisi

▲ Organització d'aliments per repartir, al CDA. Font: Ajuntament

Salut, serveis, solidaritat i seguretat, durant el confinament

Textos: Puri Abarca

La pandèmia provocada per la COVID-19 ha alterat tots els àmbits de la societat i ens ha obligat a canviar molts dels nostres hàbits. Quan tot va començar, quan ens vam haver de tancar a casa (des del 14 de març fins a mitjan maig), la por i la incertesa sobre com ens organitzaríem era sempre present. Durant tots aquells dies, però, hi va haver una bona colla de valents i valentes que van posar-se al costat de la ciutadania, sense defallir i, en molts casos, arriscant la seva pròpia salut, perquè no faltessin els serveis essencials a ningú. Herois i heroïnes que no han acabat la tasca, perquè la situació actual de la pandèmia torna a ser crítica. A tots ells i elles, reconeguts de manera col·lectiva amb el guardó Medalla del Montgrí 2020, dediquem aquest emotiu dossier.

Van ser nombroses les persones que, durant la primavera d'aquest any, van seguir treballant a primera línia per garantir els serveis essencials a la ciutadania, que estava tancada a casa, seguint les ordres de confinament general. Personal de la sanitat, de cura a les persones i a la gent gran, serveis socials, comerç de productes bàsics i essencials, transport, entitats financeres i gestories, manteniment, seguretat i protecció civil, i ONG's i voluntariat van ajudar a superar una situació de tancament domiciliari que cap de nosaltres hagués pensat mai que arribaria. Des que es va decretar el confinament, voluntaris de Torroella i de l'Estartit es van posar a disposició de la població per oferir ajuda a qui ho necessités. La

iniciativa es va vehicular a través de l'Assemblea de Joves de Torroella, que, a finals de març, va iniciar la col·laboració amb el Centre de Distribució d'Aliments (CDA). La solidaritat es va canalitzar a través d'entitats i grups de voluntaris, però també es va escampar en l'àmbit més particular, amb accions com ara la fabricació de mascaretes casolanes, en un moment, al principi de la pandèmia, en què anaven escasses.

Els i elles van seguir al peu del canó i van viure situacions que, en conjunt, permeten resseguir el relat sobre com es van afrontar aquells dies de primera onada de la COVID-19 a Torroella i a l'Estartit. Amb la narració de les seves vivències, representants dels diferents col·lectius demostren l'esforç

que van haver de fer (major de l'habitual, donades les circumstàncies adverses), les mancances amb les quals es van trobar, les noves complicacions per dur a terme les seves tasques i els sentiments que van experimentar.

A l'estiu, la situació es va mig normalitzar i es van poder dur a terme algunes activitats, com ara determinats actes de la Festa Major de Sant Genís, tot i que amb nombroses mesures de seguretat. Ara, les coses tornen a anar malament i no sabem quan acabarà tot aquest malson, però ben segur que aquests 'petits herois i heroïnes' continuaran a primera línia. Sens dubte, podem aprendre molt de tot el que viuen aquests grups de servidors públics i agrair-los la seva valuosa aportació.

▲ Aplaudiments al personal sanitari i d'emergències. Font: Ajuntament

Atenent la salut

El personal de la sanitat és, sens dubte, el que viu de més a prop el drama de la pandèmia. Un drama que, al principi, es va veure agreujat per la poca informació existent i la manca de material necessari per a la protecció de la salut tant del col·lectiu com de la població en general. A poc a poc, la situació es va anar redreçant, mitjançant la creació de protocols d'actuació. Representants del sector, que es mostren molt agraïts per l'ajut i el suport de la ciutadania, sobretot als inicis de la crisi, ens expliquen les seves impressions sobre aquells dies.

Laura López
Infermera

«Hi havia molts nervis, perquè ens enfrontàvem amb una cosa totalment desconeguda. No era una grip normal, ni una grip A, com la que havíem tingut fa uns anys. Per sort, el tema dels equips de protecció individual (EPI), ja els havíem conegut quan vam tenir fa uns anys el cas del virus Ebola, tot i que quedava molt llunyà i, evidentment, això era una altra cosa.»

«Les primeres setmanes, vam tenir uns moments crítics per la falta de material; no teníem tot el que necessitàvem. No és que no volguéssim comprar material, és que no es trobava enlloc, estaven esgotats els estocs de mascaretes, d'equips de protecció en general, i

vam fer una crida a la població. Hem de donar les gràcies a totes les persones que ens van ajudar, des de l'empresari més petit, que tenia una caixa de guants o una caixa de mascaretes, a les cosidores que ens feien mascaretes de roba. Vaja, una ciutadania excel·lent.»

«Se'ns ha reconegut molt la feina, als sanitaris. Jo ho agraeixo moltíssim, perquè no ho hem passat gens bé i en els pròxims mesos, a veure què passa... Jo crec que és una qüestió de reconeixement a tothom, també dels que es queden a casa, d'aquell nen que ha estat tres mesos tancat sense poder sortir per res... Per mi, són els meus herois.»

Núria Parals

Metgessa

«Ja sabíem que hi havia casos de coronavirus, però l'ordre de confinament, de fet, la vam rebre com la majoria de la gent. El 13 de març hi va haver el primer ingrés a l'Hospital de Palamós, però, fins dos dies després, a nosaltres no ens van dir què havíem de fer. Llavors, hi va haver tot un canvi de mesures, d'horaris i de manera de treballar, sobretot per poder abordar els possibles casos que hi haguessin i també per protegir-nos a nosaltres.»

«Ens hem hagut d'adaptar molt ràpid a protocols que canviaven d'un dia per l'altre; podies tenir tres protocols en una setmana, és a dir, no donava temps per arribar a aprendre un protocol que n'apareixien de nous, amb tractaments que també van canviar. I encara hi estem treballant...»

Arantxa Cabrefiga

Cap d'admissions

«De canvis, n'hem fet molts, començant pels horaris dels treballadors. Intentem coincidir com menys gent millor; com menys professionals alhora hi hagi, millor. També hem canviat les agendes, perquè estem fent més o menys un 70 per cent de visites per telèfon, i la resta, presencial. Hem augmentat també el nombre

de visites a domicili per tal que la gent vulnerable no s'hagi de desplaçar al centre.»

«Aquest confinament i aquesta pandèmia han creat un lligam d'equip. Jo crec que, com a equip, ens ha fet madurar molt.»

Marc Funtané

Farmacèutic

«Al principi, t'esperaves que això fos per dues setmanes o un mes. Però, aviat ja vaig veure que ens canviaria totalment la manera de treballar. Va ser caòtic, allaus de gent. I tots demanant el mateix, precisament el que no hi havia, el que s'havia esgotat, com ara gels hidroalcohòlics, mascaretes, alcohol, termòmetres...»

«El que sí hem vist, sobretot al principi, durant tot el confinament més dur, és que venien els fills a comprar. Els avis o la gent gran que sol venien als

matins a buscar la seva medicació, no venien.»

«Nosaltres hem intentat fer molta pedagogia. Explicar molt com es pot transmetre el virus, què hem d'intentar evitar, i què hem de fer perquè no se segueixi transmetent.»

«Hem treballat diferent, potser amb més estrès i amb més feina acumulada, però hem seguit treballant.»

Serveis al peu del canó

El sector comercial, sobretot el d'alimentació i de serveis essencials, va haver de canviar el seu sistema de treball i va crear noves maneres de proporcionar els productes. Seguint els protocols de seguretat, es va incrementar notablement l'entrega a domicili, i tots els professionals del sector van aconseguir que a la població no li faltés de res. Els següents testimonis ens parlen sobre com es va trastocar tot el funcionament.

▲ Pagament a distància, a la Fleca Can Francès.
Font: Museu de la Mediterrània

Carmen Carrillo
Botiguera

«A partir del segon dia de confinament, va ser caòtic. Les primeres setmanes van ser molt dolentes, perquè no sabíem què havíem de fer i com ho havíem de fer...»

«Vam anar a 'tope', com mai, com en plena temporada. La gent, quan sortia, carregava, evidentment. No anava a comprar pel que necessitava en el dia a dia, com abans. Hi havia unes cues espantoses.»

«A nosaltres ens ha contactat gent en quarantena i ens ha preguntat si hi havia possibilitat de comprar i rebre-ho a casa. I sí, nosaltres teníem unes normes de seguretat (vaig preguntar-ho i em vaig informar). Ho fèiem segons aquelles normes i a aquella gent se li va fer el servei, perquè, evidentment, no podien sortir a comprar; podia venir la família, però és clar, no pots estar empenyant sempre. No ho vam fer amb molta gent, però sí que hi havia qui ens va trucar i ens ho va dir clar: 'hem donat positiu, podeu venir a portar la compra?' I la gent gran que deia que no els deixaven sortir...; cap problema.»

Magda Prats
Informàtica

«A nivell empresarial, et plantejges què has de fer. Has de tenir obert, no has de tenir obert, has de donar servei...? Com que vam veure que la gent ens trucava i ens preguntava, vam decidir tenir obert, però de les tres persones que som, només vaig estar jo a la botiga. Els altres dos tècnics van treballar des de casa, per protegir la seva salut, i van donar servei telefònicament.»

«Pel que fa a la venda de botiga, sí que se'n va fer; es van vendre molts ordinadors, moltes impressores (que es van esgotar), molta tinta... i altres coses, però en el tema de servei tècnic, va ser molt fluxet.»

«Una cosa molt maca és que la gent estava molt agraïda que estigués obert. 'Gràcies. Sort que teniu obert, perquè sinó, no sé com ho faríem'. Hi ha molta gent que està acostumada a comprar per Internet, però també es van acabar moltes coses per Internet. 'Sort que ho tens això, sort. Sort que ens podem trucar'. Estaven molt agraïts. Això va ser una cosa molt maca, que la gent t'agraeixi, que et digui 'gràcies perquè hi sou; sort que hi sou'.»

Mar Bassó

Treballadora de supermercat

«Sabíem que els del sector de l'alimentació havíem de donar servei sí o sí, obrir i tenir de tot, amb les mesures que calguin, però donant normalitat, perquè al final la gent se sent segura quan veu normalitat.»

«Als clients que trucaven els dèiem: 'mira, teniu diferents opcions, enviar la comanda a aquest telèfon per Whatsapp o per correu electrònic; o si és una cosa curta, per telèfon, digueu la referència i la quantitat que voleu, una mica especificat i ens deixeu un telèfon de contacte'. I nosaltres els preparàvem la comanda.»

Xavier Blay

Transport comercial de productes

«La primera reacció va ser d'incredulitat. Ens va costar una mica a tot el conjunt de la gent que treballem en l'àmbit de la veterinària acceptar la gravetat de la situació.»

«Gran part dels clients als quals distribuïm ens anaven passant les normes que ens posaven per entrar a les seves instal·lacions. Tot el que havíem de portar, on havíem de deixar les càrregues i els procediments que havíem de seguir.»

Jordi Ros

Electricista

«Hi havia determinades feines que ja sabíem que no podríem fer, però com que som una empresa de serveis, hem d'atendre els nostres clients, sobretot clients que treballen en el sector de l'alimentació. Vam planejar com continuàvem donant aquest servei i de quina manera treballaríem. En aquells dies, ens dedicàvem gairebé només a urgències i la feina normal del dia a dia va quedar una mica parada o del tot. Però, com que aquesta feina d'avaries i d'urgències, sempre la fem, en aquest sentit no ens va variar massa el treball.»

«Aquesta experiència de confinament ens ha fet relativitzar molt. Jo crec que ens hem apropat més. Quan passa una cosa així, tothom mira d'ajudar-se. Potser ens ha fet una mica més humans a tots.»

Rosa Guanté

Responsable fiscal d'assessoria

«Ens vam trobar que érem un servei essencial i havíem d'atendre el client, perquè en aquell moment era una qüestió d'humanitat. Ja no era una qüestió de guanyar diners o no guanyar diners, sinó que els clients estaven tan i tan espantats que el que intentàvem era tranquil·litzar-los. Estaven una mica angoixats, perquè no tenien cap altre input que el que rebien a través de la tele...»

«Va haver-hi un dels dies en què vam estar sis persones treballant des de les sis del matí, i a les onze de la nit, encara estàvem enviant expedients d'ERTO. Aquell dia va ser terrorífic.»

«El sentiment era d'una impotència increïble, perquè no teníem res a les nostres mans per poder ajudar els clients. Tampoc teníem un lloc on poder consultar, ni ajudes; les ajudes de la Generalitat que han arribat, que han sigut molt poques, les hem hagut de tramitar a les dues de la matinada.»

▲ Activitats a la Residència Santa Caterina, durant el confinament. Font: Residència Santa Caterina

La cura de la gent gran

La vida a les residències de gent gran també va canviar de la nit al dia. Es va ordenar el tancament de portes, per intentar preservar la salut dels interns, i les famílies no els van poder visitar durant molt temps. Així les coses, els equips de les residències es van convertir en gran famílies que atendien les persones d'edat avançada. Acostumada als avatars de la vida, la gent gran ingressada, segons expliquen els responsables de les residències, va acceptar resignada la nova situació.

Olga García

Directora de la
Residència Santa Caterina

«Salut ens va començar a marcar una sèrie de línies a seguir, prohibicions i recomanacions. A partir d'aquí, una de les primeres coses que vam haver de fer va ser tancar el centre de dia, que va quedar sense servei. I aleshores, tant des de la meva funció de direcció com de la higiènic-sanitària, vaig començar a marcar les noves directrius a seguir.»

«Entre ells no hi podia haver contacte, no podien estar l'un al costat de l'altre. Per ells,

això va suposar un trauma, acostumats a asseure's sempre amb la mateixa gent, com ara quan es fan coses d'animació, perquè tenen més afinitat amb uns que amb altres. Tot això es va trencar. Es va anul·lar.»

«Ara reben visites de familiars, amb moltes mesures i a través d'un vidre, que és molt trist. Però, almenys es poden veure. No es poden tocar, però poden parlar.»

Alicia Robles

Directora Residència Vilamontgrí

«Vam actuar ràpid i vam trucar totes les famílies, que van respondre molt i molt bé. Tothom ho va entendre. I la gent gran realment també, com que anaven sentint les notícies i nosaltres vam prendre les mesures una setmana abans, ja estaven una mica informats del que podia anar passant. Va ser una cosa que ja ens esperàvem.»

«La gent gran ens ha donat una lliçó, perquè pensàvem que serien els que pitjor ho viurien i ho han viscut d'una manera molt natural. Fins i tot, donant suport a les noies, al principi. Ens hem trobat que la gent gran, en moltes ocasions, ens ha donat aquest suport emocional que necessitàvem. Sí, en moments baixos, les persones grans han tirat endavant.»

Carmen Martínez

Gerocultora

«Per mi, ells eren el primer, i quan vèiem a les notícies tot això que passava al geriàtrics, dèiem 'no pot passar, no ho podem permetre'. Podia passar, perquè ningú és culpable de res. Però la lluita era perquè ells no passessin pel que estaven passant altres geriàtrics o el que estàvem veient.»

«Va ser un canvi molt rotund, perquè el nostre geriàtric era de portes obertes a tothom,

acostumats a tractar amb famílies; ells sortien i entraven. Els canvis la vida moltíssim, no poden veure la seva família i només ens tenen a nosaltres.»

«Una dona amb 99 anys, em diu: 'és que jo no em vull morir'. 'És clar que no', li vaig dir jo. I ella em va dir: 'entenc que haig de marxar jo abans que els meus, però jo no em vull morir sense veure'ls'. Això em va impactar molt.»

Fina Soler

Gerocultora

«Els també tenen por de contagiar-se i per això també accepten les normes. La informació els

arriba i saben que aquest virus, si entra allà dins, pot fer molt de mal.»

Els serveis públics, al dia

Els serveis públics, de neteja, manteniment, transport..., van haver de continuar treballant, perquè els ciutadans tinguessin també aquesta part de la seva quotidianitat coberta, en cas que la necessitessin. Van adaptar-se a les normes i van seguir endavant, tot i que en alguns casos, com en el del transport, amb reducció de serveis.

▲ Neteja i desinfecció de carrers. Font: Ajuntament

Martí Pi
Transport públic

«L'endemà del divendres 13 de març, ho recordo perfectament, no teníem res a fer, zero serveis per efectuar. Després, tots els conductors, amb una fulla de servei que posava 'lliure', cap a casa i a començar a pensar que havíem de fer a partir del dilluns. Vam decidir que el més correcte era fer un ERTO per tot el nostre personal, menys els dos treballadors de manteniment i dos conductors.»

«Hem hagut de netejar molt més. Tot el dia amb els pots de gel, dient a la gent 'posi's la mascareta i no se la tregui dins del bus'. Hem penjat cartells a tot arreu, a l'entrada dels vehicles, a les finestres... Hem respectat en tot moment les normes que anaven sortint des dels departaments de Transports i de Salut, tot i que, és clar, això era un destorb i significava més feina per al nostre personal.»

Simón Cuadros
Operari del servei de neteja

«L'empresa va informar que teníem protocols nous. Ens van donar tots els formularis i la informació, i ens van passar les mascaretes i els guants. A partir d'aquí, va començar el nou protocol per a la recollida d'escombraries.»

«Sempre que arribàvem al camió, el desinfectàvem. Cada conductor havia de desinfectar sempre el vehicle quan hi pujava, els peons desinfectaven on s'agafaven i, a partir d'aquí, començàvem el nostre torn.»

«I deies: 'em tocarà a mi, seré jo el pròxim a agafar la COVID-19, ho estaré fent bé?'. Va ser com una pel·lícula que veus a la tele. Penses: 'és veritat tot el que ens està passant?'.»

Seguretat garantida

La Policia Local i els agents de Protecció Civil, a banda d'altres serveis, com ara Bombers o equips d'emergències en general, van tenir una importància cabdal durant el confinament. Tant a l'hora de fer complir les normes com en casos en què calia ajudar els ciutadans. Treballaven intentant compaginar el servei a la ciutadania amb la protecció de la salut dels agents. Representants d'aquests col·lectius senten que la ciutadania en general els ha agraït la feina.

▲ La Policia Local va fer una ingent tasca de control del compliment de les normes de confinament i de suport ciutadà. Font: Ajuntament

Iván García
Policia local

«En general, la gent ha respost molt bé, ha fet molt bona feina pel que fa a conscienciar-se sobre la normativa i el perquè d'aquesta normativa, que era protegir el nostre entorn més proper.»

«Moltes vegades, des dels balcons, rebies la felicitació de la ciutadania per actuacions que havies fet, ja siguin de caràcter penal o assistencial.»

«Si la gent ens felicita i ens reconeix la feina que fem, l'únic que puc dir és que nosaltres reconeixem també que la ciutadania per a la qual treballem ens ha facilitat les coses, ens ha permès treballar correctament.»

Sandra Caramés
Policia local

«Era una cosa molt estranya, perquè hi havia molt poca gent i impactava veure el carrer tan buit.»

«Cada vegada que es començava el torn i havies d'agafar un vehicle, procedies a la neteja i desinfecció, a més d'usar les mascaretes i els guants, el que fes falta per tal d'evitar contagis.»

▲ Preparació de lots d'aliments, al CDA. Font: Ajuntament

Poble solidari

La solidaritat, present en el municipi des de fa molts anys, es va deixar notar més durant els dies del confinament. A tall d'exemple, el nombre d'usuaris del Centre de Distribució d'Aliments (CDA) s'ha incrementat d'un 20 % arran de la crisi del coronavirus. A banda de la tasca de les entitats solidàries, van sorgir iniciatives ciutadanes, com ara la d'alguns membres de l'AMPA de l'Escola Portitxol i altres voluntaris del poble, que van crear una plataforma per ajudar les famílies (amb infants) més vulnerables de l'Estartit, en col·laboració amb Serveis Socials, l'EMD, Creu Roja i Càritas. La feina de les entitats solidàries no té preu i demostra l'entrega d'una part de la societat que ho deixa tot per ajudar els altres. Representants d'aquestes entitats i col·lectius ens relaten l'experiència del moment.

Cristina Radresa
AMPA Portitxol

«Quan vam estar tancats a casa, parlant entre els membres de la junta de l'AMPA, vam tenir la idea d'ajudar la gent, perquè es veia que això s'enfonsava. Sobretot, el que vèiem molt a l'Estartit és que la gent treballa de temporada i que la temporada no arribava. La gent no podia treballar i, evidentment, econòmicament aniria molt tocada. Necessitàvem fer alguna cosa; teníem com un neguit. I simplement ens vam posar en marxa amb il·lusió i amb ganes d'ajudar tothom.»

«Amb Càritas, vam fer com una extensió del Banc d'Aliments a l'Estartit. En principi, la idea era ajudar les famílies amb nens de l'escola, perquè pengem de l'AMPA, però realment l'ajuda havia de ser per als nens i nenes de l'Estartit que ho necessitessin, independentment de si anaven a la nostra escola o no. Fem entregues dos cops per setmana, amb les llistes que ens passen de la central.»

«Creu Roja atén tot el relacionat amb roba de nadons. Nosaltres la recollim i l'entreguem ja neta i organitzada. I ens encarreguem de la roba de nens d'entre tres o quatre anys fins a setze.»

▲ Lliurament de mascaretes a l'Assemblea de Creu Roja a Torroella de Montgrí

Maria Antònia Geli Càritas

«Hem tingut una assemblea de joves que ha ajudat molt, perquè s'han hagut de tancar serveis: el de dutxes, el de rober, el lingüístic... Però, el Centre de Distribució d'Aliments ha quedat vigent i cada setmana s'han pogut entregar aliments a qui ho necessitava. Els joves es van organitzar i varen venir al CDA, al lloc on es reparteixen els aliments. Allà ens ajudaven a formar lots i a entregar els aliments.»

«Molta gent pobra està en situació límit, no treballa; es pensaven treballar a l'estiu, però ni això. Llavors, a l'hivern no poden tenir atur i no poden assumir despeses, ni tenen clar com ho faran amb el lloguer. Si te trobes així...»

Maria Rosa Binefa Creu Roja

«Des del pla *Responde* de Creu Roja, vam fer un grup i teníem un whatsapp. Quan hi havia una emergència, la coordinadora de Creu Roja ens deia 'heu de venir, qui estigui disponible, perquè s'ha d'anar a comprar al supermercat i s'ha de fer entrega a tal lloc'. I responíem els que estàvem disponibles.»

«Nosaltres arribàvem al domicili d'aquesta gent que estaven confinats a casa seva i els deixàvem el material davant de la porta, mentre ells estaven tres, cinc o sis metres més apartats. Deixàvem el gènere en un costat, i aquell senyor o senyora, com que ja li havien entregat una altra comanda abans, ens deixava unes caixes, perquè a la pròxima comanda les tornéssim a portar.»

«Molts no volien venir, però al final s'hi veien obligats. Això et fa mal i penses: 'pobre gent; si tu t'hi trobessis, què faries?»

«A mi, tot això m'ha fet sentir més persona; em sento més realitzada i molt plena podent ajudar-los i aconsellar-los. Personalment, m'ha donat molta vida.»

▼ Lliurament de mascaretes a l'Assemblea de Creu Roja a Torroella de Montgrí

Una de les imatges del confinament: carrers i places sense vida.

Cap agent de la Policia Local va donar positiu per COVID-19.

L'Ajuntament i Enplater van distribuir pantalles protectores entre el sector serveis.

Particulars i empreses van cedir mascaretes i gel a serveis essencials i població vulnerable, quan no n'hi havia per a tothom.

El vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès, va presentar a Torroella, el 25 de juny, la represa dels casals d'estiu a Catalunya.

Desinfecció de carrers i serveis públics.

Les parades del mercat es van redistribuir per garantir la seguretat sanitària.

Durant l'estiu es va reforçar el servei de vigilància i agents cívics per ajudar a contenir la pandèmia.

L'Ajuntament va cedir un vehicle municipal al CAP per poder fer atenció domiciliària.

L'activitat cultural es va reprendre a partir del maig amb totes les mesures preventives.

El Museu de la Mediterrània recull la memòria de la pandèmia al Baix Ter

25

La pandèmia mundial fa que tots nosaltres ens hàgim vist afectats. Serà un episodi de les nostres vides que no oblidarem i que, en major o menor mesura, haurà canviat la societat i marcarà un punt d'inflexió en el nostre dia a dia.

En aquest moment tan especial, creiem necessari recollir el present històric que vivim. Per això, des del Museu de la Mediterrània hem iniciat un projecte de recollida de la memòria col·lectiva, de documents i d'objectes materials que testimonien el pas de la COVID-19 pel nostre territori. El material donat esdevindrà el patrimoni cultural que les pròximes generacions podran vincular amb aquesta crisi.

En el pla documental, els suports poden ser: fotografies, vídeos, missatges de veu, etc. Però

també parlem d'altre material divers, com EPI's (guants, màscares, bates i altre material sanitari...), cartells, dibuixos o altres materials elaborats de manera individual o col·lectiva per fer front a la pandèmia, objectes domèstics que reflecteixen la vida sota mesures de quarantena i distanciament social, nous productes creats per empreses i indústria, obres d'art a l'espai públic i ítems que representen projectes i iniciatives comunitàries.

Com a museu de territori ens proposem recollir els testimonis del Baix Ter. Obrim aquesta crida a tots els ajuntaments, institucions i persones del territori més proper que vulguin dipositar en nosaltres aquests materials. Intentem construir la memòria col·lectiva del confinament, tenim l'objectiu de deixar constància del que d'aquí a uns anys valdrà la pena recordar.

COM PARTICIPAR?

Si vols participar en la preservació de la memòria del confinament al Baix Ter contacta amb nosaltres a través del correu electrònic:

memoriadelconfinament@torroella-estartit.cat

Desembre de 2019

31 de desembre: L'Organització Mundial de la Salut (OMS) rep un informe sobre desenes de contagiats d'un tipus de pneumònia de causa desconeguda, a la ciutat xinesa de Wuhan.

2020

Gener

31 de gener: Primers casos a Itàlia i a l'Estat espanyol.

Febrer

25 de febrer: Primer cas de coronavirus a Catalunya, detectat en una dona italiana de 36 anys, resident a Barcelona.

Març

6 de març: Primera mort per coronavirus a Catalunya, a l'Hospital Germans Trias i Pujol, de Badalona.

11 març: L'OMS declara la pandèmia per coronavirus.

12 de març: La Generalitat confina per un brot de coronavirus la població de quatre municipis de la Conca d'Òdena.

13 de març: Tanquen les escoles, els instituts i les universitats a Catalunya. També cinemes, teatres, museus, auditoris, biblioteques i monuments històrics.

Es reuneix el Comitè de Seguretat i Salut de l'Ajuntament de Torroella de Montgrí per decretar les mesures preventives i d'organització.

14 de març: El Consell de Ministres aprova el decret de l'estat d'alarma a l'Estat. Es decreta el confinament de la població i el tancament de bona part de l'activitat industrial, comercial i de restauració.

20 de març: Catalunya ja suma més de 100 morts i es detecten més de 100 casos positius en residències de gent gran.

L'Ajuntament de Torroella de Montgrí neteja amb productes desinfectants la via pública, contenidors i espais de concurrència.

25 de març: El Congrés dels Diputats aprova la primera pròrroga de l'estat d'alarma.

27 de març: Catalunya supera els 1.000 morts per coronavirus i els 14.000 positius.

L'Ajuntament de Torroella de Montgrí rep 2.000 mascaretes provinents de dos lliuraments, d'un miler cadascun, realitzats per la comunitat musulmana de Torroella i per l'empresa Material Estètica.

31 de març: Tancament temporal del consultori de l'Estartit.

Abril

1 d'abril: La situació obliga l'Ajuntament de Torroella a suspendre la VII Fira L'Empordà, Cuina i Salut. Se suspèn el FIMAG'20, programat del 3 al 7 de juny.

3 d'abril: El CDA de Torroella de Montgrí registra un increment del 7,5 % d'usuaris arran del coronavirus.

7 d'abril: Catalunya supera els 3.000 morts

i s'acosta als 30.000 positius.

La Policia Local intensifica els controls per evitar l'arribada d'habitants de segones residències a Torroella i l'Estartit.

8 d'abril: L'ANC inicia el repartiment de mascaretes per a la població a través dels establiments de Torroella i l'Estartit.

9 d'abril: El Congrés dels Diputats aprova la segona pròrroga de l'estat d'alarma.

23 d'abril: Torroella i l'Estartit organitzen un Sant Jordi virtual.

25 d'abril: El Congrés dels Diputats aprova la tercera pròrroga de l'estat d'alarma.

26 d'abril: Relaxament del confinament: els nens poden sortir acompanyats d'un adult, un màxim d'1 hora i a 1 km de casa.

28 d'abril: El govern espanyol anuncia un pla de 'desescalada', fins a finals de juny.

29 d'abril: Torroella i l'Estartit impulsen un pla d'ajuts, i de promoció turística i comercial per relançar la destinació.

Maig

2 de maig: Es permet fer esport i passejos d'adults en diferents franges horàries.

5 de maig: Mascaretes obligatòries al transport públic. L'Ajuntament de Torroella de Montgrí i l'EMD de l'Estartit reparteixen 2.500 mascaretes per als usuaris del transport públic del municipi.

6 de maig: El Congrés dels Diputats aprova la quarta pròrroga de l'estat d'alarma.

7 de maig: Torroella de Montgrí i l'Estartit fan una prova per desinfectar espais públics amb canons aeronebulitzadors, de l'empresa Rubau.

11 de maig: El Camp de Tarragona, les Terres de l'Ebre, i l'Alt Pirineu i Aran passen a la fase 1 de 'desescalada'. Els CAP comencen a fer proves PCR.

18 de maig: Ponent, les comarques gironines i la Catalunya Central passen a fase 1.

20 de maig: El Congrés dels Diputats aprova la cinquena pròrroga de l'estat d'alarma.

21 de maig: Mascaretes obligatòries al carrer i en espais tancats a partir dels 6 anys, si no es pot mantenir la distància.

22 de maig: El Museu de la Mediterrània anuncia que recull la memòria gràfica i documental de la pandèmia al Baix Ter.

24 de maig: Catalunya registra 11.835 morts i 64.818 positius.

Torroella de Montgrí ajorna un any els Pressupostos Participatius, a causa de la crisi sanitària.

Juny

5 de juny: Els equipaments municipals comencen a obrir les seves portes.

8 de juny: Reobren les escoles bressol municipals de Torroella i de l'Estartit.

10 de juny: La Fundació Hospital-Asil de pobres i malalts inicia per primera vegada una campanya de crowdfunding i participa en un estudi sobre la COVID-19.

12 de juny: Reobren els Museus de la Mediterrània, la Fundació Vila Casas i la Fundació Mascort.

13 de juny: Els càmpings de Torroella i l'Estartit comencen a obrir esglaonadament, fins a l'1 de juliol.

15 de juny: Els mercats setmanals de roba i complements de Torroella i l'Estartit tornen a obrir, amb canvis d'ubicació.

21 de juny: Es decreta l'aixecament de l'estat d'alarma.

26 de juny: Reobertura d'equipaments esportius i parcs infantils a Torroella de Montgrí i l'Estartit.

Juliol

13 de juliol: El mercat setmanal de Torroella torna a la seva ubicació habitual.

31 de juliol: El CDA incrementa d'un 20 % el nombre d'usuaris.

Agost

11 d'agost: L'Auditori Teatre Espai Ter reprèn l'activitat.

22 d'agost: Torroella de Montgrí adapta la Festa Major de Sant Genís a les mesures sanitàries exigides.

Setembre

18 de setembre: L'ermita de Santa Caterina es manté tancada al públic per prevenir el risc de contagi.

27 de setembre: Se supera el milió de morts al món causa de la pandèmia.

Octubre

6 d'octubre: Comunicat de l'Ajuntament: A Torroella i a l'Estartit es detecten 10 casos positius i 80 de sospitosos. Des de l'inici de la pandèmia, s'han acumulat un total de 108 casos positius i 1.368 de sospitosos.

16 d'octubre: A partir d'avui, i fins al 30 d'octubre, s'apliquen a tot Catalunya noves mesures i restriccions per aturar l'increment de casos. Entre d'altres, tanquen bars i restaurants durant 15 dies (només poden oferir menjar per emportar).

23 d'octubre: Torroella i l'Estartit registren un important repunt en el nombre de contagis. L'Ajuntament fa una nova crida a la responsabilitat individual.

30 d'octubre: L'agreujament de la pandèmia força l'Ajuntament a suspendre la Fira de Sant Andreu i l'Aplec de Santa Caterina.

La programació i l'activitat dels equipaments culturals de Torroella de Montgrí es veu alterada.

Novembre

3 de novembre: Lleu millora dels indicadors a Torroella i a l'Estartit. L'índex de rebrot es redueix pràcticament a la meitat respecte dels 10 dies anteriors.

11 de novembre: L'Ajuntament facilita al CAP de Torroella de Montgrí un mòdul per fer testos COVID-19.

Medalla del Montgrí 2020

Medalla del Montgrí per a totes aquelles persones del municipi que, com aquests testimonis, han estat a primera línia treballant i ajudant en els serveis essencials durant el confinament per la pandèmia de la COVID-19 la primavera de 2020.

Moltes gràcies per ser-hi

PERSONAL DE LA SANITAT

PERSONAL DE LA CURA A LES PERSONES I A LA GENT GRAN

PERSONAL DELS SERVEIS SOCIALS

PERSONAL DEL COMERÇ DE PRODUCTES BÀSICS I ESSENCIALS

PERSONAL DEL TRANSPORT

PERSONAL DE LES ENTITATS FINANCERES I GESTORIES

PERSONAL DELS SERVEIS DE MANTENIMENT

PERSONAL DE LA SEGURETAT I PROTECCIÓ CIVIL

ONG'S VOLUNTARIAT

Tot un any per celebrar el 40è Festival de Torroella de Montgrí: l'espai i el temps d'una celebració

▲ Concert inaugural del 40è Festival de Torroella, a càrrec de l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Xavier Puig · Foto: Martí Artalejo

Escriu: Montse Faura · Directora del Festival de Torroella de Montgrí

Des d'aquell primer somni de fer un gran festival, quan a l'estiu de 1981 va començar aquesta aventura, la història del Festival de Torroella de Montgrí està plena de somnis que hem anat fent a poc a poc realitat. El desig d'aquest 2020 era celebrar la 40a edició del Festival amb una programació esplèndida i la pandèmia de la COVID-19 ha trastocat tot el plantejament de celebració, però no volem renunciar-hi. Per aquest motiu, l'estiu de festa musical que havíem previst per a aquest 2020, entre el 23 de juliol i el 21 d'agost, es transforma en tot un any de celebració del 40è Festival de Torroella de Montgrí, que va començar el 23 de juliol passat i acabarà a finals d'agost de 2021.

El tret de sortida del 40è Festival de Torroella de Montgrí va ser el 23 de juliol de 2020, coincidint amb el mateix dia que el 1981 es va celebrar el primer concert de la primera edició del Festival. Va ser l'inici de tot un any d'actes que han de culminar l'estiu de 2021 amb la reprogramació de part de la programació musical que havíem preparat per a aquest estiu i que no podrem fer a causa de les restriccions imposades com a conseqüència de la pandèmia.

El 23 de juliol passat es va estrenar un documental sobre la història i la trajectòria del Festival de Torroella, que es va emetre a través de TV3 i TVE a Catalunya. El documental Torroella de Montgrí: la 40a d'un Festival, fou produït pel Festival de Torroella de Montgrí i dirigit

Tot un any per celebrar el 40è Festival de Torroella: volem seguir somiant al teu costat

www.festivaldetorroella.cat

40è FESTIVAL DE TORROELLA 2020

pel realitzador Pau Subirós. La pel·lícula, rodada amb totes les limitacions que imposava el primer confinament, recorre la història del Festival i dels seus protagonistes al llarg de quatre dècades.

El Festival va programar per a aquest 2020 cinc concerts, dos dels quals van ser monogràfics i dedicats a Beethoven. Els concerts es van retransmetre en directe, en *streaming*, pel web del Festival de Torroella i estaven protagonitzats per artistes de proximitat. Els músics, que ja estaven programats al Festival aquest estiu abans que es declarés la pandèmia de la COVID-19, van ser:

Orquestra Simfònica del Vallès.
Concert solidari i benèfic, que va tenir per convidats sanitaris, agents cívics, bombers i entitats socials de Torroella

Jordi Savall i Hesperion XXI

Amandine Beyer & Gli Incogniti

Locum Congregatio,
septet liderat pel violinista català Josep Colomé

Josep Colom, pianista

Tots els concerts es van fer a l'Espai Ter, llevat del concert inaugural de l'Orquestra Simfònica del Vallès, en què es va canviar l'auditori per l'esplanada exterior de l'Espai Ter.

▲ Primer concert 1981 · Foto: Josep Lloret

Exposició i conferències

Actualment treballem en una exposició commemorativa dels 40 anys del Festival i la celebració d'un cicle de conferències que s'emetrien en *streaming* a través dels nostres canals digitals.

L'exposició "De l'església a l'Auditori" proposa un passeig per Torroella de Montgrí amb el Festival de música com a guia. La situació pandèmica que viu avui el món obliga a seqüenciar l'obertura dels espais expositius de manera que no hi haurà un sol dia d'inauguració, sinó que cada estació de l'any tindrà el seu moment estel·lar.

Un itinerari fotogràfic assenyalarà els carrers i les places que, al llarg d'aquest darrers quaranta anys, han acollit assajos, concerts, activitats i trobades de músics vinguts d'arreu del món.

Així mateix, aquest itinerari exterior es complementarà amb espais expositius interiors, on han tingut lloc programacions específiques del Festival. És en aquestes sales on es recrearan moments singulars de la seva trajectòria: el Palau Solterra, avui seu de la Fundació Vila Casas; la Casa Galibern, seu de la Fundació Mascort; el convent dels Agustins, avui escola de música i seu del Festival, i l'Auditori-Espai Ter, culminació del recorregut.

Les sales del Museu de la Mediterrània acolliran una visió de conjunt de la història del Festival i la seva projecció alhora local i internacional.

Amb l'exposició "De l'església a l'Auditori", el Festival vol dedicar una mirada atenta a la seva pròpia història, per tal de seguir modelant noves propostes per a un entorn musical ja molt consolidat.

A l'entorn d'aquest itinerari, es preveu un ampli programa de reflexió i participació a través d'activitats musicals específiques, concerts, conferències, tertúlies, visites comentades...

Juntament amb el documental *La 40a d'un Festival*, l'exposició completa i el seu corresponent catàleg mantindran la seva memòria i eixamplaran el seu recorregut a l'espai virtual del web del Festival.

L'excel·lència social que viu la humanitat sencera en el moment d'aquesta celebració farà que es combinin tots els formats possibles, perquè la música no deixi de ser un dels trets diferencials més rellevants de Torroella de Montgrí i, alhora, fent de l'adversitat virtut, arribi molt més enllà de qualsevol frontera.

Amb la il·lusió de sempre treballem per adaptar la programació a les noves circumstàncies imposades i especialment per mantenir viu l'esperit del Festival de Torroella de Montgrí que, aquest any, malgrat les dificultats, vol celebrar el seu 40è aniversari.

Aquests són temps difícils, però amb l'ajuda de la música ens en sortirem. Cuideu-vos molt!

El Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter compleix 10 anys

Textos **Revista El Montgrí**

El passat 14 de maig va fer 10 anys que el Parlament de Catalunya va aprovar el projecte de llei que declarava constituït el Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, i dins el seu àmbit, la reserva natural parcial dels aiguamolls del Baix Ter i la reserva natural integral de les illes Medes. Tot i que encara queda molt camí per recórrer, en aquest període, el Parc ha anat creixent i ha contribuït a la millora de preservació del territori i la promoció exterior de la nostra destinació

Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter

Montgrí, amb 4.515 hectàrees, un 55% del total. Això fa que un 68% de la superfície del nostre municipi es trobi dins del Parc Natural.

Malgrat els recels inicials, una dècada després, el sentit general del territori ha avançat cap a la progressiva acceptació d'una figura que contribueix activament a posar en valor el territori i treballa per a la seva dinamització social i econòmica. El Parc Natural és avui dia una marca de qualitat extraordinàriament reconeguda i molt ben valorada arreu, que augmenta la reputació de la nostra destinació turística on el territori, amb els seus paisatges i productes de proximitat, són un dels seus principals reclams. El nostre és un parc únic per la seva diversitat perquè recull l'essència del Mediterrani català: mar, paisatge, cultura i gastronomia, la qual cosa el dota d'una gran potencialitat.

El Parc Natural representava la culminació d'un llarg procés d'intenses negociacions entre els agents públics i privats del territori, per tal de consensuar una proposta el màxim d'acceptada possible per tothom. A diferència d'altres parcs, aquest es troba situat en un espai fortament humanitzat, on es conjuguen una gran quantitat d'interessos. Per aquesta raó, la declaració no va estar exempta de recels per alguns col·lectius, ja que els més proteccionistes consideraven que es quedava curta, i d'altres temien que representés un fre als usos tradicionals i al desenvolupament econòmic.

Els treballs per definir la llei es van iniciar en el període 2003-04, amb les primeres reunions entre el Departament de Medi Ambient i els ajuntaments i entitats. El 2005 es va fer el projecte preliminar de la llei, amb una proposta de límits, i un any més tard es va presentar la primera proposta. El 2008 es va fer la fase d'informació pública i durant el 2009 es va anar redactant el projecte final, que es va aprovar el 2010.

El Parc ocupa una extensió de 8.192 hectàrees, 2.037 de les quals són marines. Aquesta xifra es reparteix en 8 municipis. D'aquests, el que més superfície aporta és el de Torroella de

Aposta per la sostenibilitat

Aquest ha estat un projecte fruit de la voluntat col·lectiva, però també el resultat d'una forma de gestionar i preservar el territori des de l'Ajuntament de Torroella de Montgrí, sense la qual, segurament, no seria avui dia una realitat. Ja fa tres dècades que al nostre municipi es posen en marxa polítiques destinades a conjugar de manera adequada el desenvolupament econòmic i la protecció del medi ambient.

A finals dels 80, coincidint amb la crisi de les destinacions turístiques madures, es va veure que calia trobar un element diferenciador per poder continuar essent competitiu. Aleshores es va posar el focus en el patrimoni, tant cultural com natural. Cal tenir en compte que el pla general de 1967 preveia la urbanització del 90% dels 15 km de costa, fins a una franja d'uns 3 quilòmetres cap a l'interior, fins i tot a la muntanya del Montgrí. D'acord amb aquesta previsió, es podria haver arribat a una capacitat de 120.000 places, un 10% per a la població resident.

En contra de la dinàmica general, el pla general de 1983, que va obtenir el Premi Nacional d'Urbanisme, va fer possible una primera desclassificació.

Avançant cap a la consolidació

El Parc Natural va néixer en plena crisi econòmica, la qual cosa en va marcar l'arrencada i, malgrat que a hores d'ara encara ha de créixer per estar al nivell d'altres parcs, s'han concretat iniciatives prou interessants per reforçar-ne la vertebració amb el territori. A finals de 2016 va aconseguir la Carta Europea de Turisme Sostenible (CETS), una prestigiosa acreditació atorgada per la Federació EUROPARC. Actualment, 38 empreses (28 el 2018 i 10 el 2019) s'han certificat i 6 més es troben en procés. Aquest any, a més, EUROPARC ha distingit el Parc amb el Premi Experiències Innovadores del programa Societat i Àrees Protegides, en la categoria de canvi climàtic.

La CETS serveix d'eina de millora contínua, amb la qual es prioritza la protecció i es planifica el turisme sostenible. Aquesta eina de gestió exigeix l'actualització permanent. Per això, recentment s'ha iniciat el procés de renovació de la CETS per al període 2021-25, amb un fòrum obert al públic a finals de setembre, on s'han recollit les principals inquietuds aportades per més d'una seixantena de persones.

El Parc també ha tingut un paper clau en el desenvolupament del projecte Life Pletera, en la recuperació del cordó dunar del nostre litoral, en la millora de les poblacions de corriol camanegre i del fartet, un ocell i un peix en perill d'extinció a la mediterrània. També ha creat 38 rutes pels 8 municipis

Posteriorment, el pla del 2002 va consolidar i enfortir l'aposta inicial amb un programa que feia un salt de qualitat important. Apostava clarament per la reducció i la millor ordenació del sol urbanitzable, i protegia espais d'alt valor natural, paisatgístic, però també agrícola. Aquests pla va ser distingit amb el Premi Catalunya d'Urbanisme.

Paral·lelament, en el decurs d'aquest procés, es van produir fets tan rellevants com la prohibició de la pesca a les Medes (1983), l'aprovació de l'àrea protegida de les Medes (1990) i la incorporació del 60% del territori al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) (1992).

que l'integren i ha fomentat la divulgació entre la població i la recerca científica.

D'altra banda, el febrer d'aquest any la Generalitat i els ajuntaments del Parc van signar un conveni per col·laborar activament en la promoció del turisme sostenible i l'ecoturisme. Es pretén, així, que el Parc esdevingui, de manera efectiva, un potent motor econòmic del territori. També ha obtingut finançament per part del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, per identificar sectors econòmics i projectes específics susceptibles de crear ocupació pel fet d'estar integrats en l'àmbit del Parc Natural.

Com a reptes, s'està treballant per millorar la connectivitat entre els diferents parcs de la demarcació. Així mateix, ben aviat es podrà completar l'Espai Illes Medes, el centre d'interpretació de la part marina del Parc, que s'està construint al port.

Sense cap mena de dubte, doncs, el Parc Natural és un instrument molt útil per a la preservació del territori, que reforça i dona identitat al nostre municipi, que permet complementar l'oferta cultural i de sol i platja, genera nous nínxols d'ocupació i emprenedoria i ofereix un estímul per a la pràctica sostenible de modalitats de turisme actiu i ecoturisme. Tot això amb l'objectiu final de millorar la qualitat de vida i el benestar social dels que hi vivim i en gaudim.

Escriuen els grups municipals:

- UPM · Unitat i Progrés Municipal
- Esquerra Republicana de Catalunya
- Junts per Catalunya
- CUP Torroella
- Compromís amb Torroella i l'Estartit
- L'EST · L'Estartit Som Tots
- Ciutadans

UPM · UNITAT I PROGRÉS MUNICIPAL

ESPERANÇA PER A UN ANY NOU

Deixem enrere un 2020 que pel nostre municipi i pels nostres ciutadans ha estat un dels més complicats. Als efectes del devastador temporal Glòria que ens van deixar més de quatre milions d'euros en danys, s'hi va afegir un segon temporal per Sant Jordi, ja en plena pandèmia de la COVID-19 de la qual encara n'estem patint les conseqüències i que, a banda dels riscos sanitaris, ha comportat una forta crisi econòmica i social. Aquesta situació ha dificultat extraordinàriament la gestió municipal. S'han hagut de modificar molts plans i s'han hagut de buscar fórmules per intentar pal·liar el dany que la pandèmia ha provocat, sense aturar la gestió diària.

S'han prioritzat les ajudes socials i la revitalització de la promoció turística i comercial. Erem conscients que havíem d'aprofitar l'estiu per recuperar un turisme, aquest any, bàsicament del mercat català i espanyol i que ens han permès salvar parcialment una temporada extraordinàriament difícil pel sector de l'hostaleria i la restauració. Però també complicada pel sector comercial i pels negocis no essencials que van haver d'estar tancats durant molts mesos. Per això també s'han allargat els períodes de pagament i s'han rebaixat els tributs d'ocupació de via pública i el d'escombraries industrials.

La segona onada del coronavirus ha tornat a frenar la recuperació econòmica. La supressió de l'Aplec de Santa Caterina o de la Fira de Sant Andreu són decisions difícils d'adoptar però han estat inevitables davant una urgència sanitària de primera magnitud. Ara

deixem enrere un any molt dolent en tots els sentits i afrontem un 2021 amb l'esperança que puguem anar recuperant la normalitat. Confiam que es pugui frenar finalment la pandèmia i que la recuperació de la mobilitat entre països ens permeti tenir una llarga i excel·lent temporada turística. Aquesta recuperació econòmica ens permetrà millorar en tots els aspectes.

Afrontem un any amb optimisme i prudència conscients que la crisi no es resoldrà d'un dia per altre, però disposats a mantenir mesures extraordinàries el temps que faci falta per ajudar tothom a superar-la. Els importants projectes de millora de l'Estartit i Torroella ens permetran oferir una destinació atractiva del municipi per a gaudi dels visitants, però sobretot per la gent que hi viu. La subvenció de 3,6 milions d'euros del pla de sostenibilitat que ha rebut l'Ajuntament per part de l'Estat i la Generalitat seran fonamentals per aconseguir-ho. Recuperarem l'activitat social, que ens permet tenir un municipi viu com ha estat sempre.

Som un municipi amb molta capacitat i estem ben posicionats per tornar a ser referent turístic i cultural. Tenim un bon equip de govern i des d'UPM estem orgullosos de com el nostre alcalde i regidors han treballat davant una situació de gran complexitat i difícil de gestionar, però que Torroella i l'Estartit l'han de fer servir per agafar un fort impuls.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

EL PRINCIPI DEL FINAL

Estem a les acaballes del 2020, un any frenètic, amb molts entrebancs que en d'altres ocasions hauríem recordat per la seva gravetat, però que la crisi de la Covid-19 els fa esdevenir invisibles, quasi irrelevantes.

Fixem la mirada en ara fa un any quan escrivia com volíem afrontar aquesta legislatura i pensàvem a millorar serveis, modernitzar formes de treball de l'Ajuntament i engegar projectes que portàvem al cap de forma ràpida i decidida. La crisi sanitària ha trasbalsat els tempos, les possibilitats i les formes d'execució a l'Ajuntament, com també ha passat a les empreses i llars del municipi. El que no ha esborrat és la ferma decisió de treballar per la millora de la vida dels nostres convilatans.

Al llarg d'aquest any, amb l'impacte dels temporals i la pandèmia, ha calgut posar l'Ajuntament al servei d'allò primordial, l'atenció a les persones més vulnerables, la reconstrucció d'allò que s'havia fet malbé i la promoció del territori per tal de minimitzar l'impacte de la crisi.

En un any de tantes dificultats volem destacar com l'equip de govern ha estat capaç de prioritzar i fer front a totes les dificultats que abans esmentava i, alhora, no perdre el dia a dia a projectes que creïem bàsics per a la ciutadania. Hem avançat en el disseny de camins segurs a les escoles, tirem endavant la creació d'un espai per a joves, s'ha redactat el projecte de reparació del carrer Fàtima i s'ha pogut dotar econòmicament, s'ha obtingut una subvenció que

permetrà invertir més de tres milions d'euros per a la millora de l'oferta turística, internament hem canviat formes de treball a l'Ajuntament, modernitzant-les i fent-les més àgils, també estem portant a terme una important revisió dels serveis de neteja i recollida de residus que estem convençuts milloraran de forma substancial.

Certament, tot això que ara exposàvem no ho hem pogut fer al ritme que hauríem volgut, us demanem una mica de comprensió i paciència, ja que hem hagut d'atendre necessitats urgents i sobrevingudes. Primer de tot, reforçar serveis socials per l'augment de les necessitats, repensar l'oferta turística d'aquesta temporada, refer la potabilitzadora, camins i platges arrasats pel Glòria i repensar constantment els serveis i el pressupost davant d'una situació de gran incertesa.

Encara no s'ha acabat, però estem convençuts que aviat enfilarem allò que podem definir com el principi del final. Estem decidits a sortir d'aquesta crisi més forts com a comunitat, la prioritat ha de ser no deixar ningú enrere i cuidar dels més vulnerables.

Per acabar, un record molt especial per a la Dolors Bassa i la seva família, mentre escrivim aquestes línies estem amb el cor encongit pendent que l'arbitrarietat de la justícia espanyola li retiri o no el tercer grau. La crisi no atura la repressió política que pateix el nostre país i per això, un cop més, no podem acabar d'altra manera:

"Llibertat Dolors, llibertat presos polítics."

QUIN ÉS EL REPTE?

Ens agrada ser positius, mirar endavant i proposar solucions als reptes d'avui per millorar la vida dels nostres convilatans. Per això som a l'Ajuntament i per això ens hi vam presentar. I malgrat no ser a l'equip de govern, procurem fer una oposició constructiva, proactiva, crítica quan convé, però amb la mirada posada en l'interès dels nostres veïns.

Al cap de pocs dies d'haver-se decretat el primer confinament arran de la Covid-19 i de veure la situació de persones i comerços, vam proposar una bateria de propostes d'abast municipal que es podien posar en marxa de manera immediata per ajudar a pal·liar la situació provocada. Les podeu llegir a la nostra web. En repetides ocasions hem volgut fer veure a l'equip de govern que hi havia opcions per ajudar persones, comerços i empreses que altres municipis estaven aplicant i nosaltres no.

La falta de reacció dels regidors d'UPM i d'ERC ha fet variar la percepció que tenim de l'equip de govern. Primer vam pensar que era un govern tenallat per la por i per la falta de capacitat de reacció. Després hem constatat amb preocupació que ha passat de ser un govern apàtic i immòbil a ser un govern sense ànima, sense empatia ni sensibilitat. I un govern que no està prenent les mesures que podria prendre per protegir les persones, els comerços i els negocis turístics no és un govern, és una mala gestoria. Ara necessitem actuacions immediates per afrontar la sortida a la crisi que estem patint. I qui les pot implementar, no ho fa.

Ja ho vam dir en parlar del pressupost 2021. L'equip de govern va presentar un pressupost que allà on deia per què havia de servir no esmentava ni de passada la situació creada per la Covid-19. Des de JuntsxCat considerem que l'any 2021 no és un any qualsevol i que calen uns pressupostos per pal·liar la crisi de la Covid-19 i que ajudin en la recuperació de les famílies i de les empreses. El seu pressupost no ho fa. Ni el seu pressupost ni les seves ordenances fiscals previstes per al 2021.

I amb això tornem a la pregunta inicial. Quin és el repte? UPM i ERC tenen la responsabilitat de governar per, entre d'altres coses, gestionar els interessos dels vilatans. I ara mateix, en aquest aspecte, el marge de millora és molt considerable. No han enllestit encara el conveni de l'EMD de l'Estartit, un any de retard. Amb la concessió de Sorea, que es va acabar el juny passat, ni tan sols s'han molestat a saber si el municipi hi guanyaria municipalitzant el servei: fa mesos que esperem un "famós" estudi encarregat. A l'escola de l'Estartit han preferit defensar els interessos d'un particular en detriment dels de l'escola. A Torroella han decidit expropiar un gran aparcament amb part dels euros previstos a ingressar per la sentència de l'incendi al Montgrí del 2004. I continuem amb una àrea de Medi Ambient desmantellada en un municipi que té un Parc Natural infradotat i que viu del turisme que ve a gaudir del nostre patrimoni natural i cultural.

I el repte, el tenen sobre la taula?

ON VA AQUEST GOVERN?

Després d'anys d'assemblees, accions i debats, era l'any 2015 quan aconseguíem entrar a l'Ajuntament. Havent fet una llista plena de novells en la política, però amb més il·lusió que cap altre abans. Joves, sí. Però decidits i valents! Des de llavors, hem après a marxar forçades com funciona l'Ajuntament. Pressupostos, ordenances, normativa en general. Un bany de realitat que a estones, ens supera. Però mai hem desistit.

La CUP sempre hi ha estat, fent feina de formigueta, sovint invisible, però deixant marca. Ha estat gràcies a la CUP que es va aconseguir el Pla Director de l'Aigua. Fruit de les negociacions de pressupostos de l'any 2017. Amb aquest Pla Director, es podrà treballar actualment per poder decidir què s'ha de fer amb el servei d'aigües municipal. Però això, pel que sembla, serà únicament decisió del govern de torn. Ni ens consulten, ni ens tenen en compte. Ni a nosaltres, ni a ningú. Quan vam decidir presentar-nos, va ser perquè estàvem en desacord amb moltes de mesures i accions dels governs d'aleshores. I el que volíem era canviar-ho tot. Teniem la possibilitat de veure, dir i participar. Ens vam trobar amb un equip de govern que, si certament no era del nostre gust, si que ens permetia dir, fer i participar.

L'any 2019 ens vam trobar amb les noves eleccions. Les segons per a l'Assemblea Local de la CUP. I després d'una campanya dura, i batallant amb l'entrada de l'extrema dreta espanyolista al terreny de joc, els resultats ens van portar a ser 4a força municipal, mantenint els 2 regidors.

L'escenari no ens era propici, però tampoc terrible. La força guanyadora, UPM, en feia prou amb el suport d'ERC per poder aconseguir el govern municipal. Al cap i a la fi, semblava una coalició d'esquerres i com a grup d'esquerres que som, tampoc ens vam lamentar massa.

A dia d'avui, més d'un any després d'aquestes eleccions i de la constitució d'aquest govern, sí que ho lamentem. Amb totes les lletres i amb tota la vergonya. Fins avui, fos qui fos que manés, sempre hem participat, mínimament, dels pressupostos. I insistim, fos qui fos. Fins ara.

L'actual govern, format per UPM+ERC, ens ha menystingut d'una manera que ha acabat resultant ofensiva. El fet de tenir una majoria mai havia suposat un obstacle per a poder negociar propostes.

Ens agradaria saber per què i sobretot en temps de pandèmia. Perquè un govern decideix tirar pel dret sense ni tan sols donar oportunitat als altres grups municipals de participar de la solució.

Aquest any 2020, amb la crisi de la COVID-19 a sobre, quan se suposa que entre tots hauríem de trobar solucions, ens hem trobat amb un govern que no ha comptat amb ningú per a res. I ens xoca. Entenem la política com a una eina de treball col·lectiva i ens trobem que els actuals gestors municipals la fan servir com a una eina mancada de participació i amb interessos partidistes i personals.

Volem un govern actiu, participatiu i dinàmic. I a dia d'avui, fins i tot dubtem de tenir govern.

PLEGATS PODREM RECUPERAR LA IL·LUSIÓ, L'ESTABILITAT I L'ALEGRIA AL NOSTRE MUNICIPI!!!!

L'any 2020 serà recordat i passarà a la història per tenir a l'Ajuntament i a l'EMD els pitjors governs municipals. Tothom és conscient de les dificultats que hem patit, com poden ser dos grans temporals i la greu crisi de la Covid-19. Però això no pot ser excusa de seguir gestionant l'Ajuntament i l'EMD com si res hagués o estigués passant.

UPM i ERC a l'Ajuntament i UPM i JUNTS a l'EMD viuen a esquena de la realitat. Les famílies pateixen tenint un dels seus membres o tots els membres de la unitat familiar en ERTOS; els autònoms patint les conseqüències de no poder desenvolupar la seva feina amb total

normalitat; els comerços tancant persianes i no tornant-les a obrir; hotels, apartaments, càmpings, turisme rural, bars, restaurants i tots els negocis que bona part dels seus ingressos provenen de la gent que ens pugui visitar, no han obert aquest estiu i qui ha tingut el valor d'obrir, NO ha salvat la temporada.

En els moments de crisi és quan un ajuntament i una EMD han de demostrar que estan a l'alçada de les circumstàncies i UPM-ERC-JUNTS...NO hi estan!!!

El municipi i la seva gent els demana ajuda per sobreviure, sí, per sobreviure. Quan caus en un pou o entres en un túnel on no veus la llum al final, el que necessites és saber que tens els servidors públics,

L'Ajuntament i l'EMD, al teu costat i per al que necessitis. Doncs bé, aquesta situació no és el que estem vivint. Mentre les famílies, els autònoms i les pimes no poden fer front a hipoteques, no poden pagar impostos i taxes, o no poden pagar els sous i salaris dels seus treballadors i treballadores, l'Ajuntament es dedica a obligar a pagar impostos i taxes fent moratòries estèrils, a ampliar el patrimoni municipal comprant terrenys per valor aproximat d'1 milió d'euros o fent inversions que ara el municipi no necessita i poden esperar per quan la situació es normalitzi.

Aquest sistema i forma de governar, Compromís amb Torroella i l'Estartit l'anomenem *feudal*. Un sistema on obliqués a pagar la gent de peu per mantenir el seu estatus o nivell econòmic dels que manen o governen.

Pocs mesos després de la present legislatura, CambTE vam arribar a la conclusió que teníem per davant una legislatura difícil i complicada. Els governs actuals a l'Ajuntament i a l'EMD pensen únicament i exclusiva en ells, i també pensen de manera partidista de com aconseguir tornar a governar la propera legislatura 2023-2027. Han obviat el primer manament del servidor públic: **TREBALLAR PER AL I PEL POBLE**. Nosaltres som així, coneixem la realitat de Torroella de Montgrí i de l'Estartit, però sols no podem fer girar el rumb. Si aixequem la veu plegats i la fem sentir als quatre vents, estem convençuts que "plegats podrem recuperar la il·lusió, l'estabilitat i l'alegria al nostre municipi!!!"

Aprofitem aquesta oportunitat que ens brinda la revista per desitjar-vos un bon Nadal i que l'any 2021 vingui carregat de solucions i esperança.

L'EST · L'ESTARTIT SOM TOTS

UN AJUNTAMENT INCAPAÇ D'AFRONTAR EL REpte QUE TÉ AL DAVANT

El nostre municipi té un clar motor econòmic. Encara hi ha qui no ho vol admetre o qui no ho vol entendre, però el turisme dona feina a una part molt important dels nostres veïns i veïnes. De forma directa o indirecta, genera moltíssims llocs de treball. Un motor econòmic que està passant per un moment molt delicat i necessita, ara més que mai, un impuls de veritat.

El comerç s'apaga, la indústria no creix, l'Ajuntament no ajuda al creixement ni a l'obertura de negocis perquè té unes tramitacions complicades i llargues... Un cúmul de circumstàncies ja de per si dolentes que s'han agreujat amb l'aparició de la Covid-19 i fan penjar d'un fil moltes empreses i llocs de treball.

Així doncs, l'Ajuntament ha optat per ampliar les partides de promoció turística? No. Les ajudes directes a empreses? No. La reducció de taxes i impostos més enllà de les obligacions establertes per llei? No. Però les partides pressupostàries de l'Espai Ter (que sumen més que la promoció turística i que tenen uns imports molt alts) de ben segur que ens ajudaran a posar un plat a taula per a tothom durant els propers mesos!!! O potser no?

L'administració té una tasca vital en la promoció i l'ajuda de l'activitat econòmica. És moment de crear ajuts directes a les famílies que ho necessiten augmentant les ajudes socials, sí, però també evitant el tancament d'establiments (la qual cosa suposaria, inevitablement, la

pèrdua de llocs de treball) mitjançant reducció de taxes i d'impostos més enllà de l'obligació que imposa la llei. Cal ser proactius en les ajudes i també en la promoció. No podem restar aturats fent el de sempre, és moment d'impulsar una destinació que està quedant obsoleta.

Però perquè li costa tant al nostre Ajuntament (i a la nostra EMD) ajudar les empreses? Sembla que aquell que vol ajudar l'empresari és sempre "el dolent de la pel·lícula", el que no pensa en les persones, sinó en els diners, però no són les persones les que deixaran de tenir ingressos si les empreses no poden assumir el cost del personal? No són les persones les que perdran la seva feina si les empreses tanquen? Els restaurants si les famílies no tenen diners per sortir i gaudir de l'oci? Fins i tot l'Ajuntament i l'EMD, que deixaran d'ingressar impostos i taxes si aquests establiments tanquen.

Per poder afrontar el repte que representa aquesta crisi (que només ha fet que començar) cal que l'Ajuntament es cregui que el turisme SÍ és el motor de l'economia municipal. L'Espai Ter, un tercer pavelló, la compra d'un aparcament per 650.000 euros o l'augment de personal a la plantilla no són unes despeses assumibles en aquests moments, i són alguns dels motius pels quals el nostre no està d'acord amb la proposta de pressupost de l'equip de govern.

Calen accions a curt, mitjà i llarg termini, i l'Ajuntament té una plantilla de tècnics capaç de plantejar-les, però cal dotar-les d'una bossa pressupostària suficient per a aquest repte i fer participi el sector per conèixer de primera mà les necessitats reals.

CIUTADANS

ARA ENS TOCA RECONSTRUIR TORROELLA DE MONTGRÍ I L'ESTARTIT!

Des de Ciudadans hem seguit treballant sense parar per a lluitar contra la gran pandèmia que ens ha tocat viure i per a aconseguir una política útil en el nostre municipi.

Covid-19:

En moments difícils hem estat aquí.

Des del minut 0 hem sol·licitat a l'alcalde la realització d'una taula rodona amb tots els portaveus per poder ajudar de manera conjunta tota la ciutadania del municipi. La resposta ha estat sempre 'No'. En moments difícils el que necessita el nostre poble és unió i deixar les ideologies de banda, perquè el que importa realment és reconstruir el poble.

Ara, l'Ajuntament tenia l'oportunitat de crear un pla de reconstrucció real per al 2021 amb l'aprovació dels nous pressupostos; uns pressupostos no polititzats i pensats per a les famílies que tant el necessiten, pensant en el bé comú, però el govern d'UPM i ERC, en lloc de fer un pressupost enfocat a la reconstrucció del nostre poble i tenint present els comerços, autònoms, l'hostaleria, la restauració... ha copiat els pressupostos de l'any anterior amb petites variacions insuficients per a poder fer front a la situació provocada per la Covid-19 i reconstruir i ajudar realment les famílies. Les famílies necessiten un pressupost que estigui adaptat a les seves necessitats i que solucioni els seus problemes.

Durant la pandèmia hem ajudat amb l'entrega de més de 16 palets de llei i 1000 mascaretes.

Venim de moments molt difícils, moltes famílies ho estan passant molt malament, però el que hem d'aconseguir en aquesta segona onada és estar a l'alçada i amb un govern que només mira per ell i només creu en la seva ideologia política no podem estar-ho.

Política útil:

Hem presentat una Proposta de resolució al Parlament de Catalunya perquè l'ampliació de l'Escola Bressol de l'Estartit sigui una realitat. Aquesta proposta vindrà acompanyada d'una partida pressupostària en els pressupostos generals de Catalunya de l'any 2022 perquè el cost per a Torroella sigui el mínim. La iniciativa va ser aprovada per majoria absoluta, inclòs el suport d'ERC que, cal recordar, aquí a Torroella de Montgrí va rebutjar la moció presentada per l'oposició.

Ara estem treballant per presentar una altra proposta perquè l'ampliació del CEIP Guillem de Montgrí sigui una realitat ben aviat i que els nens i nenes de l'escola tinguin d'una vegada per sempre les instal·lacions que es mereixen i puguin deixar d'estudiar en barracons com si estiguessin en una llauna de sardines.

Des de Ciudadans fem política útil: treballem per a tu, per a la teva família i per a tota la ciutadania.

Restaurem el gegant i la geganta del segle XVIII

El gegant i la geganta de Torroella de Montgrí han estat sotmesos aquesta tardor a un important procés d'estudi i restauració. La intervenció es va iniciar poc després de tancar l'exposició «Montgrí, una història de gegants», que es va poder visitar al Museu de la Mediterrània del 24 d'agost de 2019 fins al passat 31 d'agost.

Per no haver-los de moure del museu, que és on es custodien i s'exposen, l'àrea de Patrimoni de l'Ajuntament va decidir fer els treballs a la mateixa sala, un cop desmuntada l'exposició. Durant el procés, que va durar uns dos mesos, es van organitzar visites guiades perquè tots els interessats en poguessin seguir l'evolució. Els treballs també es van poder veure des del gran finestral que dona a la plaça Quintana i Combis.

Els gegants van tenir un ús continuat entre els anys 1758 i 1950, quan es van substituir per una rèplica molt més pesada. Al llarg de la seva història han estat

reparats i repolicromats en diverses ocasions. Aquesta darrera restauració s'ha basat en la mínima intervenció i el màxim respecte per la integritat i la història d'aquestes peces del nostre imaginari popular que són de les més antigues que es conserven a Catalunya.

Els treballs s'han centrat en dues parts ben diferenciades. Per una banda, bustos, braços i mans originals del 1758, on s'ha netejat la policromia i se n'han fixat els aixecaments. I per altra, cos i cavallets de fusta del període 1930-32. En aquestes parts s'ha fet un treball de neteja química, desinsectació, tapat d'orificis de xilòfags i consolidació i estabilització estructural.

La restauració ha estat finançada per l'Ajuntament i ha rebut una subvenció del 38 % del Departament de Cultura. La direcció tècnica ha anat a càrrec del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC) de la Generalitat.

Actualitat

49

elMontgrí

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA

Col·labora:

Diputació de Girona